

SANVAITINIS KATALIKISZKAS LAIKRASZTIS.

Nr. 38 SHENANDOAH, PA., & GREATER NEW YORK, N.Y. 23 d. Rugsėjo (September) 1904 M. **Metai IV**
 Entered as second-class matter Dec. 15, 1903, at the P.O. at Shenandoah, Pa., under the Act of Congress of March 3, 1879.

W. H. MORTIMER
Padirbejas Paszveitalu

Deimentu * Zemezingu
 Kiszeniniu ir Sienos Dzegioriu

Pottsville, Pa.

Jeigu geri alaus, tai pabandyk Columbia alaus. Pastiprinantis gėralas yra tokspat reikalingas, kaip pastiprinantis valgis.

COLUMBIA ALUS

sutramins troszkuļį ir atgavīs tave.

Pardavinėjamas puse pantės bak-suose.

Ofisas: 110 So. Main St.,
 Sheuandoah, Pa.

Moteriszku Veseiles Reikmeniu.

Cion yra šoras, kuriame kiekvienas rubas aišku prekės ženklą turi, kur kiekvienas pirkėjas lygią prekę užmoka ir lygiu meilungumu patarnaujamas.

Sičion, jei kokiū nors budu apsiriko, arba pirkot, kas jums paskui nepatinka, daugiau nieko neprivalot daryti, kaip tik mums tai pasakyti, o bus roda gauta.

Męs nei viena, kurs savo atsilankymu mūsų krautu-vėj mus pagarbintų, nepaliekam neužganėdintą, jei tik apie jo neužganėdinimą žinom.

Departamentas moteriszku gatavų rubų randasi ant antrojo floro, kur sekančius daiktus pasiūžūrėti gashit:

- Baltų kynietiško šilko dresų 12.00
- Apdrukuotų šilkinų dresų, 9.75 ir 10.75
- Baltų lawn dresų 2.98 iki 4.98
- Šilkinų jopkių, baltų ir dažytų 1.98 iki 5.98
- Atskirių kleidžių, audiminių ir šilkinų 1.98 iki 15.00
- Šilkinų jekų 2.99 iki 20.00

Tiems, ką mieliaus perka materijolą dresėms, velytume atsilankyti mūsų dresės tavorų ir šilku departamente ant vyriausio floro, kur pamatysit visus naujausius tavorus ir apstatalus ant miernų prekių.

J. MIEHLE & SON

5 & 7 North Centre St., POTTSVILLE, PA.

Lietuviszka Aptieka

C. POVINSKAS

21 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

Męs turim liekarstų nuo visokių ligų. Asz buvan aptiekoriūm Lietuvoj, tai asz isdirbu kuogeriausias gyduoles nuo visokių ligų.

Jeigu sergate nuo reumatizmo, szalczio, galvos skaudėjimu, strėny etc., praszu ateiiti pas mane, o gausit geriausiu gyduolių. Turim par-duit DELIU.

Daugiau kaip 30 metas iszmcgiatast
Dr. RICHTERO
 wisam swietel zinomas

**"ANKER" (Inkarinis)
 PAIN EXPELLER.**
 yra geriausia gyduole nuo

**Rheumatizmo,
 Neuralgijos, Sausgelos,
 Strenu Skaudejimo ir tt.**

fr wisokiu Rhenumatizku
 skaudėjimu.

at 25c. ir 50c. pas wisus
 aptiekorius arba pas

J. A. Richter & Co.,
 215 Pearl Street,
 New York.

Aggarsinimas.

Visokių mažmo-zių draugystėms kukardų, visokių pečių su vardu ir pravardė galte gauti geriausial ir pigiausiai nupirkti pas

R. H. MORGAN
 23 N. Main St.,
 SHENANDOAH, - PA

Szenadorio geriausias fotogra-fistas

RICHARD DABB,

29 W. Centre St., Shenandoah, Pa.

Padidina fotografijas konogražiausiose koloruose. Szernenu fotografijas nu-lima ant greito pareikalavimo, teipi velytių fotografijas padaro koporiausial. Pabandykit, o busit užganėdinti

A. HOLDERMAN'O

112 N. Main St., Shenandoah, Pa. už Keithan'o keptuvės, geriausia vieta Shenandoryje pirkti LAIK-RODELIOUS, laikrodzius, szhubi-bius ziedus ir visokius brangumi-nus, teipogisenus pataisyti. Kiek vienas daiktas yra gvarantuojamas

Haz, Radzeviczius, 121 East Centre St., Shenandoah, Pa.

tuojaus szale Lehigh Valles dyppo, po deszinei rankai, einant į miesta. Tai puikniausia ir svartiausia vieta dėl veselii ir labai paranki dėl tu, kurie atkelianja į Shenandoah, Pa. Apart visokiū arieliū ir alaus turi didelį zopastą pargabentu ist Europos visokiū vynu, cigaru, o teptogi priliko visokiū valgius ir oisteriūs. Pakolevinti gal gauti nakvynę ir prieteliską rođ visame.

Teptgi parduoda sispkortes ir situacziū pizigus į visas dalis sviete.

The Shenandoah Trust Company
 Kapitolas \$125,000 Pervirsziis \$22,000

Vienatinė lietuviszka banka, kurios akcijonierų daugumas lietuviav. — Moka 2 procentu nuo padėtų pinigų.

Adaraz kasdien nuo 9 ryte iki 3 po p., subatomis nus 9—12 ryte ir 6—10 vakare. Galima susikalbėti lietuviszka.

Amendment Number Five

Concurrent Resolution of the Senate and Assembly

Proposing an amendment to section seven of article seven of the constitution.

Section 1. Resolved (if the assembly concur), that section seven of article seven be amended so as to read as follows:

§ 7. Forest preserve.—The lands of the state, now owned or hereafter acquired, constituting the forest preserve as now fixed by law, shall be forever kept as wild forest lands, except as hereinafter provided. They shall not be leased, sold or exchanged, or be taken by any corporation, public or private, nor shall the timber thereon be sold, removed or destroyed. The legislature may authorize the removal of dead timber on burned areas so far as necessary for reforestation, through officers and employees of the state, but not by contract. The legislature may also authorize the sale of lands outside of the limits of the Adirondack park and the Catskill park as such parks are now established by law. The proceeds of such sales shall be set apart in a separate fund and used only for the purchase of lands in such parks. A violation of this section may be restrained at the suit of the people or with the consent of the supreme court on notice to the attorney-general at the suit of any citizen of the state.

§ 2. Resolved (if the assembly concur), that the foregoing amendment be referred to the legislature to be chosen at the next general election of senators, and in conformity with section one, of article fourteen of the constitution, be published for three months previous to the time of such election.

STATE OF NEW YORK:
 IN SENATE, Apr. 4, 1904.

The foregoing resolution was duly passed, a majority of all the senators elected voting in favor thereof, three-fifths being present.

By order of the Senate,
FRANK W. HIGGINS,
 President.

STATE OF NEW YORK:
 IN ASSEMBLY, Apr. 9, 1904.

The foregoing resolution was duly passed, a majority of all the members elected to the assembly voting in favor thereof, three-fifths being present.

By order of the Assembly,
S. F. NIXON,
 Speaker.

STATE OF NEW YORK,
 Office of the Secretary of State. } ss. :

I have compared the preceding copy of concurrent resolution, proposing an amendment to section seven of article seven of the Constitution, with the original concurrent resolution on file in this office, and I do hereby certify that the same is a correct transcript therefrom, and of the whole thereof.

Given under my hand and the seal of office of the Secretary of State, at the city of Albany, this twenty-fifth day of July, in the year of our Lord, one thousand nine hundred and four.

[L. S.]
JOHN P. O'BRIEN,
 Secretary of State.

Per Dvideszimts Metu

Aš gyđziau visokias chroniřkas ligas su didžiausia pasekme. Priežastis mano pasisekimo yra ta, kad aš negydau kitokių ir **KAD MANO VAISTAI YRA IŠBANDYTI IR TAPŲ IŠRASTI GERIAUSIAIS AŠ pažįstu ligas kurias aš gydau, teip, kaip kukdikis pažįsta savo abėcėlę.**

Daugelis metų datyrimo ir pasekimo gydymo padarė mane užsitikimui siulyti tau, kuris sergi, tą pačią gerą išeię, kurią apturėjo tukščiančią kitų. Datyrimas yra geriausias mokiniojas. Mano gydyme ligonių nėra jokio spėjimo, bandymo ar nenusisekimo. Aš žinau, ką aš galiu padaryti gydyme ligos ir aš padariau kaip reikia.

ASZ ISZGYDAU KUR KITI NEGALI.

Biaurus, ir teip vadinami bevitiniai ir neiřkydomi atsitikimai pateko man vienai, ir man linkma yra pasakyti, jog aš pagelbėjau daugeliu tų, kurie neturėjo vilties išgyti, kurie buvo išbandę visokius daktarus be pasisekimo. Mano gyduolės yra surinktos iš geriausių vaistų ir po mano ištyrimui padėjimo, gyduolės siunčiamos kožnam ligoniui, yra sudaromos po mano paties prieziura.

Simtai padėkavonių ateina pas manų nuo dėkingų gydytinių, kurie tapo išgydyti. Aš galiu tą patį padaryti dėl tavęs, ką esu padaręs dėl kitų. Jeigu tu aplesi šią progą pasigydyti, tai kaltė yra tavo ir pralaimė bus tavo. Ant galo tu vienog ateisi pas mane.

Rařyk pas mane su pilniausiu užsitikėjimu, o apturėsi mano rođą ir mano gyduoles be gaisřties. Perskaityk sekančias padėkavones. Parařyk pas gydytinius, jėgu nori išgirsti tiesą.

Jerome, Arie.

Brangus Profesoriau Collins:—
 Kam aš niekad netikėjau, tas dabar yra tikra tiesa. Jus išgydėte mane nuo mano chroniřkių ir pavojingų ligų pilnai ir aš nesugebėsiu gandėnai išreikšti mano širdingą padėkavonę ir nuostabięjimą iš jusų gydymo. Kiekvienas šion šio, kuomet aš buvau prieš mano gydymą pas jus ir po trijų mėnesių gydymo, aš aš netik išgydijau savo ligą, bet dar jaušioji geriau ir smagiau, negu aš jaušiojau prieš apgydytį.

Tamčiau esu praktikavęs žmogum ir netimi nuo žmonių pinigų, kaip daugelis kitų, bet išgydėte jus į trumpiausiu laikų be didelių kaštų. Koksas sergantis vyras ar moteris negali padaryti geriaus, kaip priimti jusų pagalbą ir je bus išgydytas greitai ir tikrai.

Su guodoje, Emery Jorsa.

Palmerston, Pa.

Mano Brangus Profesoriau Collins:—
 Labai man tikimas pranešti jums, kad po trumpam jusų gydymui aš jaušiojau labai gerai. Aš jaušiojau, lyg kad būčiau gimęs iš naujo. Jusų pulkios gyduolės išgydė mano skausmą krutinėje ir strėnuose, kurie skausmai kankino manų per daugelį metų. Mano trumpas kvėpavimas išėjo taip teip ir aš dabar neturiu sunkiosybės kvėpuoti. Mano valgiams surisio vėl ir mano sveikata yra tokia, kokios aš esu turėjęs.

Dėkavodamas jums labai građiai už jusų malonę ir gerą gydymą, aš rekomenduojau jus sandėliškai visiems savo tėvytinaiams.

Su guodoje, Vincentas Gregar.

Mingo Junction, Ohio.

Brangus Dže Collins:—
 Septynios savaitės atgal niekas negalėjo sakyti, kad aš gyvensiu. Mano pilvini nervelkis ir skausmai strėnuose kuomet visamamui mane. Aš vėmiau po kožnam valgiu su tokia tygymu, kad kožmas matastis manų, turėjo dėl manų didžiulį pastojimą. Aš mėginiau daktarus ant daktarų, išvadaus šimtas dolerių ant visokių vaistų, bet aš negalėjau rasti paaušimo niekur. Vienas iš mano draugų nutarė man Taming. Aš paraliaus pas jus, aprašydamas savo padėjimą ir dabar, į septynias trumpas savaites, nematydamas nė jusų, likau išgydytas. Tas yra pastebėtinai, Brangus Dže ir aš niekuomet nepamirėsiu jusų malonigumo ir rekomendacziū jus visur kožnam, kurį tik pažįstu.

Su guodoje, Jonas Jureczko.

E. C. Collins, President, N. Y. Medical Institute, 140 W. 34-th St. New York, N. Y.

Organas Susivienijimo Lietuviu Rymo Kataliku Amerikoje.

Evangelija

18 ned. po Sekminių, pagal šv. Mat. IX.

Aną metų įėjęs Jėzus į laivelį, persikėlė ir atėjo į miestą savo. O štai atnešė jam stabu ištikta, ant lovos gulintį. O regėdamas Jėzus tikėjimą jų, tarė stabu ištiktam: Sunau, turėk viltį, atsideidžia tau nusidėjimai tavo. O štai, nekurię rašto mokytojai kalbėjo tarp savęs: Tas piktai prieš Dievą kalba. O regėdamas Jėzus dumojimus jų, tarė: Kodėl dumojate pikta širdyse jūsų? Kas yra lengviau tarti: Atsideidžia tau nusidėjimai tavo, arba tarti: Kelkis ir vaikščiook? Bet įdant žinotumėt, juog sunus žmogaus tur galybę ant žemės atleisti griekus, tada tarė stabu ištiktam: Kelkis, imk lovą tavo, o eik į namus savo. Ir kėlė iš ejo į namus savo. O regėdamas mintos, bijojos, ir garbino Dievą, kuris davė tokią galybę žmonėms.

Kunigas Maksimilijonas Ryla

Lietuvis—Jezuitas. 1802—1848.

Surasė J. Norjantus.

(Tasą.)

Klod-Bej keliavo tiesiog ant Marselės, net už garlaivį buvo užsimekėjęs, bet ant Rylos patarimo, kad užsuktų į Rymą ir pasimatytų su šv. Tėvu, pasuko iš kelio ir atsilankė pas Popiežių. Kuogeriausiai prielankus katalikų tikėjimui, mūs brolis Cezaras (Plater) pasipažino su juo iš netyčių. Taiga pasakojo jis Popiežiui apie susirėmimą T. Rylos su metodistais ant Maltos, kuriuos išsivadino viešai disputuoti ir sukulė incėnt, taip kad turėjo vargšai kuogreičiausiai apieisti Maltą; Rylai iškelta bankieta. Atlikus paskui dvasiškas praktikas su gyventojais, jis pasileido toliau keliauti.

Sitas tarpas kun. Rylos gyvenime buvo garbingiausias; augščiau nė prieš tai, nė paskui žmonių akyse nebuvo iškilęs. Visam Ryme tuomet tik apie jį kalbėta; visi, ypač lenkai, negalėjo gana atsigėrėti tokiu smarkiu ir gabiu jezuitu. Puse amžiaus su viršum praslikno nuo to laiko, vienok kun. Rylos vardas da nespejo išdilti iš atminties kaip kurių rymiečių. Kam iš skaitytojų teks užkliuti į Amžinajį Miestą, galės lengvai apie tai persitikrinti, jei nepatingės užieiti pas lenkus ir pasiteirauti. Vienuose namuose lenkiškuose būtiksi didelį, puikiuose rūmuose, kun. Rylos portretą.

Kaip paprastai yra ant svieto, viena ypata, pragarsėjus tarp svetimaucų, atkreipia jų akis ant visos tautos, prie

kurios priguli, ir savo garsumu atnešai į šiokią-tokią garbę. Kun. Rylos italai nežinojo kaipo lietuvio; vadino jį „polacco“. Dėlto visa garbė iš jo garsumo teko lenkams.

Mums, dabartinės gadynės lietuviams, kalbant apie tautiečius, atsizymėjusius svetur, reikia ramintis vilkia geresnės ateities, mostelėjus ranka į nesmaigiją praeitę. Tauta, kurioj gema tokie talentai, kaip kun. Ryla, gali ramiai tikėtis, kad neužilgo jos vardas skambės Europoje morališkos vėkos garsais, kaip atgal keliais amžiais skambėjo baisia fiziška pajega.

V.

Vienas lenkų raštininkas, vysk. Holoivinskis, keliaudamas į Jeruzolimą, susitiko su kun. Ryla Konstantinopolyj ir paskui labai dailiai tą susitikimą aprašė. Ištraukiu iš minėto rašėjo tą dalį, kur kalba apie mūs tautietį ir paduodu išsita, nors nekurius žinios turės atsikartoti.

„Kitą smagią pažintį — rašo Holoivinskis t. II p. 9—11 — turėjau su kunigu Ryla. Grįždamas nuo arcivyskupo Hilareau susitikau su augaluotu vyru, arabiškai pasirėdžiusiu, drašiai ir greitai einančiu: ilgas mėlynas kutas prie raudono fešo smarkiai matakavosi šiteip sparčiai bejudant, ir maišėsi į kruvą su geltonais plaukais, ką dailiai buvo iki pečių nusileidę; išblyškusi, graži ir daug reišianti burna buvo papuošta sarmatiškais usais ir rimta rytietiška barzda; iš melsvų akių rodėsi kasžin kokia gyvėbė ir liudnumas, platus kortinis plieno borvos benis, už abitas, teip einant žaidė skvernais, pradangstydamas tamsų, ilgą žiponą su puikia juosta iš bagadiško meginio, su kuria buvo perjuostas plonas ir dailus liemuo, o raudoni smaili dėverukai tik žvilgėjo, užtraukti ant baltų pančiakų. Gali suprasti, kokie man pasidarė dyvai, kaip šita draši, smagi ir lyg nepaprasta žmogysta ejo tiesiog artyn manęs ir kaip aiškiai suskambėjo ant Konstantinopoliaus gatvės mūs senoviškas pagarbinimas: „Tegul bus pagarbinatas Jėzus Kristus“. Buvo tai kunigas Ryla, kuris žinodamas apie mano atvažiavimą, lengvai pažino iš drabužio... Dievo apdovanotas nepaprastais gabumais, umai išsilavinavo visuokiose moksloose: gavo teologijos daktaro laipsnį, o už išnimamą apie senovės dalykus tapo išrinktas į sąnarius popiežiškos archeologiškos akademijos Ryme. Dviem metais prieš tai draugija buvo jį išsintus į Syriją, kaipo savo misijonierių, ir su šita priederme nusiyrė net iki

Bagdadui, kur įješkinėjo senovės Babilono griuvsiej: ir nors Dievo žodis skelbiamas buvo tarp Druzų gana pasekmingai, jam rodėsi reikią įsteigti didelę mokslnyčią, kur jezuitai išguldinėtų mokslus arabiškai, tokiam laipsnyj, ant kokio stovi Europoje. Nuvyko į Rymą įješkoti užtvirtinimo savo didžio užnamo ir pašelpos, kur draugija lengvai apsiėmė ant projekto, o Sv. Tėvas, liepęs jam ateiti arabiškai pasirėdžiusiam, priėmė į atvirą glėbį. Dabartės, visas laimingas iš pasekmių savo žygio, grįžo su kunigu delegatu atgal į Rytų šalį ir ketino įsteigti šale Sidono savo mokslnyčią. Kunigas Ryla priguli prie geriausių itališkų pamokslininkų. Pasakojo man kunigas arcivyskupas Vilardelli, bšk Maltoje pakėlė su savo misija kuo didžiausią entuziazmą, netik katalikai maltietčiai, bet ir daugelis anglų prisirinkdavo klausytį jo-pamokslų. Jam besakant, piešdavo kiti jo paveizdą, kurį paskui vos spėjus atspausti, umai svietas išsėdavo. Daugelis jaunų maltiečių prašėsi priimti į Jezaus Draugystę, ir jis parinkęs dvidešimt geriausių, nusiuntė į Rymą į klioštorių. Toks-jau didelis entuziazmas kėrvavo visuose maltiečių laiškuose, rašytuose saviškiam į Rytų pusę, ką daug tarauvo pas Egipto vice-karalių. Peroje, šv. Antano bažnyčioje, su lygiomis pasekmėmis ir garbingai per kelias dienas pamokslus sakė: ir nēr kaip kitaip geriau jį pagirti, kiap pasakius, kad net Periečiai vaikščiodavo atsideję ant jų pamokslų, nors tįsak sultono smertis ir naujojo perjuosnos galėjo savo triukmu atitraukti klausytojus. Jo paprastai ir tiesmuki žodžiai, tai balsas širdies, suimtos Dievo ir artymo meile. Didelis mokslas, iš kurio jis ima puikius tai vietai tinkančius vaizdus, gilus supratimas žmonių, koks lyg gaudus išsilgimas geresnio amžino gyvenimo ir tikrai deganti vyriška pajega, prieš kurią negalima atspirti — tai šito pamokslininko ypatybės. Bėbinant Konstantinopolyj negavau su juom sėbrauti: nes atsidejęs išpažinties klausė arba kitokias dvasiškas pareigas pildė. Turi tam tyčia dovaną su kitais apsičiti, nes greitai sueina į pažintį ir visiems geras pasidaros.

(Pabaiga bus.)

In legislatura (teisdaryste) rinkit musu žmogu

Simana Ramonaiti

Iš Shenandoah, Pa.

ATGAJELE.

APYSAKĀ. (Parasze ZMONA.)

Didelis senovinių didžiųjų duras stovėjo prisiglaudęs prie pakojų augšto kalno, kuris greta savo platumo buvo iš visų pusių didėi status. Norint pasiekti jo viršūnę — reikėtų ropomis ropoti. Visas kalnas, nuo viršaus lyg pat apačios, apklotas kelmais ir kereliais, kurie čion gan tankiai suaugę; ir jų tai prisitverdami užlipdavo žingėdus žmonės ant pačio kalno čiukurio, nuo kur regiama buvo puiki mielos Lietuvos šalėlė, plačiai — net keletą mylių aplink. Pats duras ištole puikliausiai išrodė. Namai mūriniai; kitos triobos pusiau mūro, pusian medžio: didelės, senoviškos, bet amžius, nevidonas, jau jās labai sunaikinęs; vietomis mūriniai stulpai atrūpėję, vietomis net sugriuvę. Stogai pašišniauę, o tarpais visiški kiauiri; vienok-gi kyburiuojantis griuvimo pavojus iš tolo sunku patėmyti, nes tankiai susodinti gražūs medžiai, jų žalumas, yvairūs žolynai, puikūs žiedai, žadina akį ir gaivina kritinę. Kalnas vadinosi Piliakalnis, o duras — Piliadvaris. Matomai tai ainiš ar praainis senos lietuviškos pilies, kuri kada tai, žilų senovė, ant šio kalno stovėjo ir buvo baisi dėl kardininkų, kurie, pirmiausiai latvius pavergė, ir ant jų brolių kaimynų lietuvių dantis galazdavo. Augštupis, šraunus upelis, aprietęs kalną, niurnėdamas plaukia žaliomis pievomis, per turtingus laukus, javais apšėtus, šilus ir liekanas buvusių kada tai didžiųjų girių; ant galo nardinasi į Sventąją, kuri, kaip motina vaikėlį, priglaudus neša tolyn į Nėrį.

Tame dvare gyveno liekanos senos lietuviškos giminės; sakau liekanos, — nes tėvas senas, motina ir vienatinė dukterė. Nemažai sielvartavo ir rūpinos senukas, kad neturėjo sunaus. Bet kągi butų veikus ta atžala sutrunėjusio kelmo dabar, kada jau pasibaigė aukso amžiai, kuriuose ant užlaikymo tokio vieno kelmo tukstančiai vargdinių dirbo ir prakaityvo, o dažnai ir kraujų savo jų troškimą tildė; ir kunu, jei ne juos, tai jų namines mėsikas ar šunis papenėdavo? Ką dabar veikų toji silpna šakelė, kada jau nebėra gaivintojų.... Gaivintojai suaugo, surietėjo ir jau rupinas vien tik apie užlaikymą savęs. Turtai, vargdinių prakaityvo išpausti ir jų ašaromis nuplauti, seniai jau tapo išnaudoti. Kartais viena naktis prarijo sunkų istisų metų darbą imto žmonių... Gal atmindavo ir dabartinis Piliadvario valdonas anuos laimingus laikus, nes tankiai atsidūdavo iš gilumos širdies be priežasties. Vyras tas pilnas buvo didystės ir puikybės; vienas į jį pažvelgimas parodydavo, kad jis priguli prie tų, kurie vargo žmogaus žemesnės kilties nelaiko už žmogų. Moteris jo tų pačių buvo nuomonė. Amelija, jauna atgajėlė, suvis nebuvo panaši į savo gimdytojus. Toliemoje senovėje moters visų luomų būvė didėi išmintingos ir padorios, bet paskutiniuose dviejuose šimtmečiuose kitaip viskas virto: moters augštesniųjų luomų suvis atsimainė, ir tik maža jų dalelė užlaikė senoviškas doras. Amelija prigulė prie tų kaskart retesnių fenomenų: buvo ji padori, išmintinga, sveiko kuno ir sveikos dvasios; trūko jai tik vieno — turto. Bet rūpestingi tėveliai kalbėjo tarp savęs, kad augšta kiltis ir garsus vardas jų sentėvių pereiną didžiausius turtus. Todėl tai pasiaugėjusią mergaitėlę tėvai visa širdžia rūpinosi išleisti už kokio persigyvenusio pinigčiaus, su kuriuom gyvendama taptų laiminga. Žinoma, būdama turtinga, bus ir laiminga, saprotavo tėvai, kuriems neturtas kas syk labiau su duodavosi atjausti. Pripratę prie dykystės ir gašlumų aikvojo pilnomis saujomis kolektūroje, pristigę — naikino mėsikus, bet

ir tiems pasibaigus — lindo į skolas. Neatsižvelgiant į tokius vargus, kas žiemą važinėdavo į Varsavą pasilinksinti, iškratyti paskutinį skatiką iš delmono ir sueiti į naujas pažintis. Piliadvarį teipogi buvo viskas ant angšto laipsnio įtaisyta; nerतो turto reikalų padėjimas buvo slepiamas. Vienok mergaitė laikė save prastai, nors buvo apsupta tarnaitėmis, apsidavo be jų pagelbos. Rėdydavos visados prastai.

Pavardė Amelijos gimdytojų kada tai buvo graži lietuviška, bet mainydami kalbą, rūbus, papratimus, atmainė ir pavardę: iš Daugalių pavirto į Daugalevičius ir teip lygšiol vadinosi.

Didelė senoviškoj svetainėj sėdėjo ponia Daugalevičienė, moteriškė apie penkiasdešimtis metų. Išveidą turėjo gražią. Ziurint į jos puikų sudėjimą, veidą, gražias mėlynas nors jau prigėsusias akis, numanu buvo, kad būta garsios gražybės; rodė tai ir gyvas į ją atsigimęsis paveikslas — Amelija. Mergaitė, baigianti dvidešimtus metus, buvo pilnoje skaistybėje. Veidėlis gražiai sudėtas, skaistus kaip pražydusi Rožė, akys su juodais blakstėnais ir tankiais antakiais, didelės, gražios, tamsiai mėlynos, drąsiai žiurincios, bet meliliai; plaukai-gi skaisčiai geltoni blizgėjo kaip auksas, o supinti į dvi kasi, lietuviškai susukti į vainiką aplink galvą, išrodė tartum karalaitę. Dailus juosvas sijonas ir keleta iš darželio našlaičių, prie kasų prisegtų, buvo jos visas apdėymas. Motina vijo margus šilkus į kamuolius iš verpalų, kuriais dukterė siuvinėjo staklėse gražius raštus; bet ne tiek ji siuvo, kiek žiurėjo tai į savo darbą, tai pro langą.

Vasara jau baigėsi; visi javai nunokę ir subrendę. Vieni nupiauti tankiomis gubomis stovėjo, kiti vėjelio judinami bangomis liuliavo, trečius dar smarkios piovėjų rankos kirtos. Dalgiai ir piaučiau žvangėjo, darbininkai šnekėjo, o kartais ir dainelę užtraukdavo. Siame laike puikliausiai išrodė mūsų Lietuvos kraštas.

Ponia Daugalevičienė, dirstelėjusi ant dukters, žvalgė ganciosios pro langą, prakalbėjo:

— Teisybė, Amelija, gražūs raštai! Nemažai apsi-džiaugs dėdė; jis mėgdamas išlėtis ant minkšto suolo, nenorės pasidėti kito pogalvio, kaip tik tavo padarytą. — Kas vėl? Dainą išgirdai?

— Oi, motinyte, išgirdau dainą, lietuvišką dainelę. Kaip-gi meliliai ji skamba! Bėgsiu arčiau pasiklausyti.

— Liaukis, Amelija, esi jau užaugus mergaitė, žinai kad tavo kilties mergaitė neprideria vaikščioti paskui darbininkus ir klausytis jų prastų dainų. Nuo pat tavo mažumės tėmijau tiktai demokratiškus apsiėjimus, kurių negalėjo išnaikinti nei laikas, nei gražus auginimas, auklėjimas, nei pana Nessler, nei pana Corneille, nei pana Wilson, nei-gi ant galo aš pati. Dabartės-gi matau, kad susirgai „litvomanija“. Vakar ant puotos kaip uždainavai lietuviškai apie rutą ir Birutą, tai aš net išsigandau. Ar tai gražu?

— Mamytė, — atsiliepė Amelija, — dovanok man už tai; aš ne litvomanija apsigrau, bet atgijau lietuviškoje dvasioje, kaip tikra lietuvaitė.

— Je! Ką aš girdžiu? O, aš nelaiminga! Kas-gi tau tą įkviepė, begu ne tas, tas — užmiršau kaip jis vadinasi, kurį mane privertei pakviesti pas mus ant Ketvergų; su kuriuom teip daug šnekėjai, tas, tas — Jonas Strazdas.

— Mamyte brangi! tai meilus jaunikaits; iš visų viengėnių, kuriuos pažįstu, tas man labiausiai patinka. Koks išmintingas, o koks tėvynainis!

— Ką kalbi — viengentis? Kaip jis tai viengentis? Atmink, kas mėš — mėš ponai iš ponų, o jis sūnus ver-go, Lietuvos muziko.

— Muzikas ar ponas, vis tai lygūs lietuviai, toji-pat tauta, toji-pat giminė; tik vieni vergėjai, skriaudėjai, kiti-gi nuvergti, nuskriausti amžiu. Bet jau išmušė valanda skriaudėjų, nebeužlgo bus jau visi lygūs.

— Cit! nutilk! tėvelis ateina, — prašeko umai motina. Stai durys atsivėrė ir įėjo nejaunas vyras, turintis apie septynis-dešimtis metų. Jo galvą dengė žili-plaukai, barzda didelė, teipogi žila, suvytęs ir pageltęs veidas rodė menką sveikatą; o juodos akys iš po didelėlių antakių rūšiai žibėjo.

— Labas rytas! — tarė jis įeidamas ir tuoju išsitiesė ant minkšto suolo. Pati linkerterė galva ir dukė pribėgus pabučiavo tėvo ranką.

— Apie ką čia kalbėjot man įeinant? — paklausė jis.

— Apie ateinantį Ketvergą, — atsakė motina.

— Amelija gal jau iš augšto džiaugiasi laukiamais svečiais, o tas Maksas savo paryžiška galanterija gal jau galvelę apsvaigino? — juokavo senis.

— Taigi ne, — atsakė motina, — kas kitas puolė jai į akį.

— O tai kas toks? — paklausė nusistebėjęs tėvas.

— Jaunas Strazdas, mokytinis, baigiantis mokslus politechnikoj.

— Strazdas? Strazdas? vieni pabuklai, o kur jūs tokį Strazdą gavote pažinti?

— Ne teip rūšiai, ne teip rūšiai, mielas tėveli, — atsiliepė Amelija. — Ponas Strazdas yra labai mylimas ir pagodojamas grapo Girtauto; mes jį tenai pažinome vakar ir grapas ketino jį pas mus Ketverge atsivežti.

— Pasaulės pabaiga! Pasaulės pabaiga! — sušuko ponas Daugalevyčius, — pasaulės pabaiga! Grapas su Strazdu? O kas tasai Strazdas? Bėgu ne sūnus kadai buvusio mūsų miško sargo, kuris nuo grapo nusipirko viensėdį Paberžįjį?

— Gali būti tai tas pats, bet tai jaunikaitis gražaus pasielgimo, didelės išminties ir labai užima visus, — atsakė Amelija.

— Pasaulės pabaiga! — suriko dar kartą ponas Daugalevyčius ir ėmė umai srbėti paduotą jam arbatą, bet apie Strazdą jau nebeužsiminė.

Atėjo laukiamasis Ketvergus. Svečiai pradėjo rinktis — privaziavo jų pilnas Piliadvaris. Daugalevyčiai visados mėgdavo linksmi praleisti laiką — paūžti; dėlto sukviezdavo artimesnius ir tolimesnius kaimynus, pagalios net ir ne-kaimynus. Tarpe tokios gražios svečių krūvelės galima buvo patėmyti didelį, augštą, matyt drūtą vyrą — buvo tai tas pats dėdė, kuriam Amelija siuvinėjo pogaļvį. Toliaus giminietis ponios Daugalevičienės — sulenkėjęs vokiety; žmonės kalbėdavo, kad tai ainis tulo aludirbio ir vadinosi kadaikait Hopfensack. Dabar įsiai jau baronas von Hopfensack, — bevaikis našlys, turintis du gražų dvaru, kuriuos ke-tindavo paskirti savam giminiečiui Maksui Svilpai. Maksas kaštais dabartinio barono von Hopfensack ėjo mokslus Paryžiuje, iš kur jau ir pargrįžo, bet mokslo neparsinešė, o gal kur pakelyje paliko. „Išvaziavo veršiuks, o pargrįžo jautukas,“ kalbėjo barono žmonės. Bet Maksui nerūpėjo, ką žmonės apie jį kalba. Jis nosį rietė tik vien augštyn ir augštyn, norėdamas tuomi pa-sigirti ir pasirodyti prieš kitus — esąs didžiū pasaulį mokslinčium. Makso apsiėjimas buvo labai navatnas: švaistės, kraipės be paliovos, plepėjo gana daug be jo-kios nuomonės, kalboj kišo prancuziškus žodžius ir to-lydžio minavojo Paryžių. Baronas jį labai mylėjo, užtat parupino ir jam barono vardą, ir nors didelis gobšis ir šykštuolis, Maksui pilnomis saujomis davinė-jo pinigų, siūzdamas jam juos į Paryžių. Baronas niekad neklaudzavo Makso, ant ko jis prisiūstus pini-gus apverčia. Kada-gi pargrįzdavo iš Paryžiaus, tei-

pogi nesigailėjo nieko, kad tik puikiau su juom pasi-rodyt prieš žmones. Bet Maksui neužtekdavo niekad dėdės pinigų: lindo įsiai į skolas, ketindamas įsą su-gražinti po dėdės myriui. Noriai jam skolindavo jo „biūlioliai“, nes palukos buvo paskirtos didelės — beje ar nelygdavo tarpais su skola. Tam tai švelnam jau-nikaičiui paketino baronas nupiršti Ameliją, ir kaip jam rodės, tokia piršlystė lengvai pasiseks, nes tėvų dvaras kolados paskendęs, gervaitė be dalies, tuojuas pasizadės už didžturčio citi.

Bet Amelija kitaip manė; jos sveikas protas ir gera širdis neskaitė turty, bet brangino žmones pagal jų vertę, o pažindavo greit, kas kuom atsiduodavo. Mak-so ir jo dėdės visiškai nekentė, nors iš tėvų prievartos būdavo dėl senio mandagi ir turėdavo kas met ant varduvių, kurios išpuoldavo dienoj šv. Karolioaus, pa-daryti kokią mažą dovanelę.

Ant tos puotos teipgi buvo ir grapas Girtautas — pusamžio vyras, gražaus ir linksmo būdo. Pasilikęs jaunas našliu, jis atsidėjo auginimui dvejato savo vai-keliu. Girtautas buvo mylimas ir pagodojamas visos apielinkės, ne dėl turto, norints kaip šiuose laikuose bu-vo ir gana turtingu, nes turėjo tris gražius dvarus, ke-letą viensėdžių ir gerą plotą girių. Girios jam kasmet atnešdavo gryno pelno keletą tukstančių. Vienok tasai grapas negyveno grapiškai, užtatai nevienas tankiai jį vadindavo originalu. Nevažinėjo jis be jokio siekio po užrubežinius miestus, nemėtė pinigų ant vėjo ir ne-nydavo kaip kiti jo kaimynai. Ką tik veikė, vis turėjo galvoj visuomenės gerovę. Uždėjo taupinimo išda, įkurė du gariniu malunu, įitaisė cukraus dirbtuvę, dirb-tuvę vilnonių audeklių, stiklo dirbtuvę ir alaus. Dirb-tuvės tos nemazą pelną ir naudą nešė visai apielinkei. Ukininkams buvo patogiu su pardavimui nekurių javų, vilnų ir burokų, o pirkiniai davę pigiaus priscidavo darbininkams; dirbtuvėse-gi buvo geras uždarbis. Dar-bininkai kaip ir užveidėtojai buvo visi lyg vienam lie-tuviai. Daugelį nemokančių savo kaštu leizdavo pasi-mokinti. Taigi grapas Girtautas atvaziavo į svečius pas Daugalevyčius. Draug su savim atsivėrė ir Joną Strazdą, kurį, arčiau pažinęs, labai pamylėjo; laike vakacijų kasmet pas save užsikviezdavo ir tik ant trumpo laiko išleizdavo tėvus atlančių. Jonas-gi vie-šėdamas pas grapą Girtautą nemėgo dykauti, bet padė-davo jam prižiūrėti ukę ir dirbtuves. Su jaunučiu Jur-giu, grapo sūnumi, turėdavo naudingus pasikalbėjimus. Beto Jonas, negana kad būdavo geras tėvynainis ir iš-mintingas jaunikaitis, bet ir labai gražas: baltas, skais-tus, raudonais skruostais, juosvais plaukais. Akis tu-rėjo mėlynas, kurios iš po tankių antakių išmintingai žiūrėjo, o visa išveizda rodė gerą sveikatą, nenuaikin-tą gašliu, liuosu gyvenimu. Toksai tai jaunikaitis pritaukė akutes ne vienos mergaitės; bet išgirdus, kad tai tik Strazdas... kiekviena raukė ir tolyn traukė. Amelija išvydus jį pirmą kartą ant puotos pas Girtau-tą, pamylėjo visa jaunos širdelės galybe. Jonas teip-gi, pakalbėjęs su ja keleta žodžių, nustebo ir tarė sau:

— Toji, arba nei viena pasaulje, bus mano.

Bet grįžkim atgalios prie Piliadvario puotos. Privaziavo, kaip žinome, ten daugybė ponų, ponių, jaunikačių ir mergaičių. Išsipuškinus tarp visų la-biausiai buvo Liaura — Amelijos giminietė. Liaura buvo vidutinio gražumo, bet jos parėdės buvo labai puikios: sijonas šilkinis, palsaai raudonas, apsikarsčius visikiomis be saiko gelėmis, krūtine iškirpta, net ne-gražiai rodė gražų baltą kūną; rankos apnuogintos lyg pat pečių, pagraizintos aukšniais retėziniais pančiais; ausyse karojo kone pusės svaro auskarai, kurie tempė savo svara žemyn. (Pabaiga bus.)

NAUJIENOS.

Isz visur.

KARĖ MASKOLIŲ SU JAPONAIS.

Iš karės lauko šią nedėlių neatėjo di-
dei svarbių žinių. Japonų vyriausias
vadas feldmaršalas Oyama ir maskolių
Kuropatkinas manevruoja, mėgindami
kiekvienas užimti kuogeriausias pozici-
jas Mukdeno apielinkėse. Maskolių mi-
nisterija karės pagarsino 19 d. Rugsė-
jo, juog Mukdeno apielinkėje buvus di-
di muša, kurioje kritę nemaž kareivių.
Japonai turėję pasitraukti. Iš vėliaus
pagarsinto jenerolo Kuropatkinio rapo-
to pasirodė, juog tai buvo susikirtę su
japonais jenerolai Samsonov ir Renekamf,
kuris su diktoku kareivių skaitilium buvo
pasijusti, idant iširtų japonų pozicijas.

Zinovai lemia, juog Mukdeno apielin-
kėse turėsianti įvykti didi muša, nuo ku-
rios prigulės karės pasekmė.

Kiti bet tvirtina, juog Kuropatkinas
neišduos mušos japonams ties Mukdenu,
bet mėgis juos priversti muštis tie Tie-
Ling.

Japonų kareivija pamaži, bet nuolat
slenka pirmyn, artyn maskolių.

Utarnyko vakare 20 d. Rugsėjo Ku-
ropatkinas telegrapavo į Petropilę, juog
japonai turi užėmė labai drūtą poziciją
už 30 viorstų į pietryčius nuo Mukdeno —
Ben-Sia-Putze ir juog japonų kareivių
jau daug sutraukta ant žeminio upės
Tai-Tse kranto. Tame pat telegrame
Kuropatkinas praneša, juog maskoliams
pasisekė užgrobti japonų konvojų su dau-
gybe provijantų.

Maskolių karės ministerijos viršininkai
nusprenė sudaryti antrą armiją, ku-
rią paves jenerolui Linevičiui. Kuro-
patkinas turės valią ir ant tos armijos,
tik be titulo vyriausio komandieriaus.
Tai vis dėlto, kad Aelksiejevas, kurį ca-
ras vis dar prilaiko už vicekaralių Mand-
žurijoje, negalėtų kištis į karės vedimo
reikalus.

Aleksiejevas jau tiek privirė košės
maskoliams, kad įgriso jis visiems ir iki
gyvam kaului daėdė. Savo įsikisimu jis
nuolat gadina Kuropatkinio plianus ir
daugybė kareivių turėjo prapulti dėl jo
durnos galvos.

Maskolių geležinkelis per Siberiją nuo
pat karės pradžios yra užimtas vien karei-
reikalingų daigtų pėvežimu, nieko kito
negali vežti. Dėl tos priežasties nekurių
Siberijos kraštų gyventojai bijosi bado.

Tavorai ir valgomi daigtai, ką bu-
vo užprašyti dar pradžioje Kovo mė-
nesio, neatėjo iš europėjiškos Maskolijos.
Neužilgio Siberijoje prasidės žiema, ka-
da sniegas ir ledai dar labians sulaiyks
komunikaciją.

Maskoliams pranašavo žinovai, nu-

simaną apie geležinkelių reikalus, juog
Sibyrus geležinkelis galės pristatyti
maista ir šiaip reikalingus daigtus ne-
daugiaus kaip 250.000 kareivių.

Dabar maskolių vyriausybė pradeda
suprasti savo durnybę, kad negerai pa-
darė su geležinkeliu.

Mat Sibyrus geležinkelio rėlės tik
tokios nutiesta, kad jomis vaikėšioti
gali vien nesunkūs trukiai; teipat tik
dabar maskoliai pamatė, kad darant ge-
ležinkelį reikėjo jiems nutiesti po dvi
eilės rėlių, idant vieni trūkiai galėtų eiti
vieną pusę, o kiti į kitą be paliovos.
Dabar trūkiai tankiai gana ilgai turi
laukti tulose vietose, kol galės eiti tolyn.

Paprasta tai maskolių vyriausybės
netvarka, dėl kurios žmonelėms reikia
vargą ir badą pamatyti.

Jei tikėti angliškiems laikraščiams,
tai Port Arturas ar tik neperis greit į
japonų rankas. Iš tos tvirtynės kątik
atvyko į Kynų miestą Chefu kunigaikštis
Razivilas, kurį jenerolas Stoesselis
siuntė su gromatomis pas Kuropatkiną
ir carą. Kunigaikštis Radzivilas iš-
plaukė iš Port Arturo mažame luotelėje
ir naktį prasliko pro japonų kariškus
laivus. Jis atvežė iš Port Arturo per 80
svarų gromatų, terp kurių buvo svarbūs
dokumentai ir raportai nuo tvirtynės
komandanto.

Kun. Radzivilas pasakoja apie baisų
įniršimą maskolių ir japonų. Vieni ir
kiti, sako, nepaiso jokių flagų. Jei nori
kada pasiduoti koks pulkas ir iškabi-
na baltą flagą, tai priešai neduoda par-
dono, išmuša iki paskutiniam. Renk-
ant sužeistis nuo mušos pliačiaus am-
buliansai turi iškabinę raudoną vėliavą,
idant priešas matydamas iš tolo nesau-
dytų į juos. Pagal visų šalių paprotį
nevalia kariaujantiems šaudyti į Raudo-
no Kryžiaus ambuliansus. Pas Port
Arturą bet nepaiso visai tų įstatymų.

Maskoliai bijosi, kad, jei japonai
paimtų tvirtynę, tai nepalikytų gyvos nei
vienos maskolšikos dūšios. Dėl to Stos-
selis įsakė savo kareiviams muštis iki
paskutinųjų, o gyvam nei vienam nepa-
siduoti.

Paskiausi telegramai praneša, juog
panedėję (19 d. Rugs.) japonai pradėjo
generališką ataką ant Port Arturo nuo
marų ir ant žemės. Per visą dieną pa-
nedėję nieko jie nelaimėjo. Utarnyke
su padidintoms pajegoms jie vėl pradėjo
atakuoti tvirtynę. Siaurinė tvirtynės
pusė japonams pasisekė paimti du ma-
skolių fortu. Vieną didė svarbų fortą,
kurį maskoliai buvo pirmiaus apleidę, o
japonai užėmė, maskoliai dabar mėgino
atimti atgal, bet be pasekmės.

Baimė geltonosios rasos.

Didelis pasisekimas japonams karėje
pradeda sukelti baimę tarp baltųjų.

Daugelis mislija, kad pasisekus japo-

nams šioje karėje pergalėt maskolius ir
įgyt did:snę galybę, nepradėtų pagaliaus
draug su kitoms geltonskurių viešpatys-
tėmis karę prieš visą baltųjų rasą.

Amerikos neutralitetas.

Dalykas su maskolisku laivu „Lena“
dar neužbaigtas. Amerikos Suvenyotos
Valstijos klausė per maskolišką amba-
dorių Washingtone daleidimo užlaikyti
laivą Mare Islande iki nepasibaigs karė.

Maskoliškos laivynės departamentas
su tuom nenor sutikti ir reikalauja leidi-
mo laivui duoga užtikrinimą, juog nē apic-
ieria, nei kiti žmonės to laivo neims
daugiau dalyvumo karėje. Kas link
transpironių maskoliskų laivų „Askold“
ir „Grozovoi“, pasilėpusių Shanghai ju-
je, jų tokia-pat istorija ir nežinia, ką
Kynai su jais padarys.

Caras ir karė.

Peterburgo laikraščiai rašo, kad Mas-
kolija nepriems jokios intervencijos nuo
svetimų viešpatysčių sulgy susitaikymo
su japonais. Kada princas Liudvikas
Batenbergas nusiustas pas carą dėl per-
statymo Eduardo mažam carukui ant
krikštų tėvo pajudino tarpe kitko klausi-
mą apie santaiką, caras Mikalojus jam
šiteip atsakė:

„Pakol nekris mano paskutinis ka-
reivis ir pakol rando kasoje neišibaigs
paskutinis rublis, aš neliausiuos kariavęs
su japonais, kurie mane privertė griebtis
už ginklo. Nē jokia nelaimė neatmai-
nys mano rezoliucijos (pasiryžimo).“

Caras išreiškė šitą deklaraciją dėlto,
kad ji pasiplatintų po visą sviatą ir kad
nieks nemėgintų stentis caro prėsnėkti.

Misijonoriai Kynuose.

Pekino angliškas laikraštis Times
rašo, juog Kynai sutiko priimti išlygas,
kurias prancuziška valdžia padavė kyniš-
kai užrubežinių dalykų ministerijai, kai-
po atlyginimą už nužudymus belgiškų
misijonorių Chinan Fou'e.

O išlygos štai kokios: nubaudimas
kaltininkų, atsaukimas nuo urėdų tame
dalyko įtekmingų ypatų, erekcija, t. y.
davimas privilegijų vienam lignonbučiui,
priimti visokius kynus, nežiurint kokio
jis butų tikėjimo, ir garbingas palaidoji-
mas nužudytų misijonorių.

Italija.

Italijos socialistai apšaukė generališką
darbininkų straiką. Italijos valdžia no-
rėdama numalšinti straikierius, pasinau-
doja viešpatystės kareivija. Muštinėse su
straikieriais keliuose miestuose (Turine,
Boloniėje, Palermo, Milane) žuvo po ke-
lis aficerius.

Straikas tep prasiplatino, juog valdžia
pašaukė net rezervistų kareivius į tarnys-
tą. Italijos kareiviai iki šiol klausyda-
vo valdžios ir su ginklais padėdavo jai
nuslopinti darbininkus, bet neužganėdi-
nimas pasirodo ir terp kareivių.

Iš Amerikos.

Geležies darbininkų striaikai.

Chicago, Ill. Apie 20.000 sustraikavusių darbininkų Republic Steel & Iron kompanijos buvo savo nesutartas su kompanija padavę arbitracijos sudui, kurio nusprendimą dabar abi pusės be prietaravimo priėmė. Pagal tą nutarimą darbininkų algos numazinamos nuo 2 iki 13 proc., didžiausio sumažinimo algų susilaukia mokytesniejie darbininkai. Tokis nesutariamų užbaigimas įžūrimas kaipo kompanijos laimėjimas.

Pittsburg, Pa. Geležies darbininkų unija iššaukė į striaiką 20.000 savo sąnarių, dirbančių prie United States Steel Corporation, Mahoning Valley, Ohio. Unija tai padarė, nesustaikius striakuojantiems darbininkams Carnegie kompanijos Yuongstowne ir Garde.

Konferencijoje anų darbininkų su savo kompanija apsiėmė kompanijos perstatytojai mokėti prašomas algas ir prilaikyti ateityje vien unionistus darbininkus, bet atsiskaldę sustraikavusius darbininkus vėl atgal imti į jų senas vietas.

Vaikai anglių dirbtuvėse.

Pittston, Pa. Mainierių unijos urėdininkai daro ištyrinėjimus su mieriu atitolinimo nuo darbo anglyse daugelio vaikų, neturinčių tam darbui reikalingų metų. Kada ištyrinėjimai bus užbaigti, mainieriai reikalaus nuo kompanijos, kad tokius per jaunus vaikus nuo darbo paleistų. Iš dalies ir pavieniai mainieriai patys kalti, priimdami prie savęs į darbą vaikus, nuo kurių žino, kad dar reikalingų metų neturi. Bet daugiausiai kaltę neša patys tėvai, kurie, vaiką į darbą gabendami, prisiegia, kad jis senėsis, nekaip ištikro yra.

Exeter mašinų dirbtuvė šitame mieste dirba dabar prie pagatavyjimo mašinų naujam didžiam brėkeriui Delaware, L. & W. kompanijai; mašinų kaštai apčiuojami ant 90 tukst. dolerių. Aštuones patentuotas anglių rinkimo mašinos vartos išrinkimui anglių; šitos paskutinės mašinos atims darbą apie 300 vaikų.

Darbai.

Sharon, Pa. Darbininkai Mahoning Valley elektrisko geležinkelio gavo savo algas su 10 proc. padidintas. Prie tavorų liūdavimo dirbantieji gauna dabar \$1.75 ant dienos, pirma mokėjo jiems tiktai \$1.50.

Apie 250 vyrų geležies dirbtuvės So. Sharon'e susilaukė algos padidinimo su apie 12 proc. Tuomi sugražinamos jiems senosios algos, kuriąs gaudavo iki pernai rudenio, nuo kada algas sumažino.

Apie tukstantis vyrų gavo darbo, atidarius dirbtuves American Steel and Wire kompanijos, So. Sharon'e. Dirbtuvės buvo uždarytos per du mėnesius, bet

dabar kompanija ketina dirbti pilnu laiku per visą žiemą.

Didelis budavoniku striakas prisibijomas.

New York. Perstatytojai 200 budavonikiškų unijų, turinčių 70.000 sąnarių, sutarė visus tuos savo sąnarius į striaiką sušaukti, jei darbo davėjai atsisakys darbininkų prašymus išpildyti. Jei toks striakas įvyktų, turėtų visame New Yorke namų budavojimai sustoti.

Airės merginos pribuna Amerikon.

Emigracijos vyriausybė dyvijus, kodėl per paskutiniu du mėnesiu staiga labai daug airių merginų pradėjo Amerikon atvažiuoti. Emigracijos rekordai rodo, kad per paskutinias dienas beveik 15 šimtai airių atkeliavo į Ameriką. Iš tų atvevių didžiausia dalis, 70 proc., buvo merginos, beveik visos neturinčios da 23 metų.

Išbandymai povandeniniu laivu.

Apie pasekmingus išbandymus povandeninio laivo pranešama iš Newport, R. I. Povandeninis laivas Shark tapo išsiūstas į mares, kur karės laivai savo manėvas laikė. Trims anų laivų tapo pranešta, kad povandeninis laivas bandys juos užpulti; karės laivai užtai per visą naktį elektriškais žibintuvais marių apelinę apšvietė, tykodami pasirodymo užpuolančio laivo. Bet ant to nepaisant pasisekė povandeniniam laivui iki ant 50 mastų prie vieno laivo nepatėmytam prisitarioti, taip juog, karėi ištikrujų einant, butų galėjęs lengvai jį paskandinti.

Lenktynes su automobiliais.

New York. 10 d. Rugsėjo atsibuvo lenktynės su automobiliais ties Narraganset Pier, R. I. Ant šitų lenktynių tulas H. Bowen su savo mašina, turinčia 90 arklų sylos, pervaziavo 5 mylias laike 4 minutų ir 37 sekundų; dešimtis mylių kelį tas pats H. Bowen pervaziavo į 9 minutes ir 15 sekundų.

Išperedis angiu kiaušinius.

Harrisburgo zoologistas daktaras Surface daro dabar išbandymus išperėjimo angių kiaušinių savo prietaisų kiaušinių išperėjimui (incubator). Tulas fermeris netoli Spring City beardamas rado skaitlių angies kiaušinių, kuriuos d-rui Surface prisuntė. Iš Allegheny City susilaukė daktaras dėžes su juodos angies (blacksnake) kiaušiniiais, kuriuos tulas vaikas po kruva medžių rado. Akyviausias siuntinys, kurį zoologistas sulaukė, yra skaitlius didžios repėkos (turtle) kiaušinių, kuriuos rasta ant lauko po akmeniu. Iš budo, kokiu kiaušiniai buvo užkavoti, sprendžiama, kad repėka turėjo akmenį atsiristi ir tada, kiaušinius padėjusi, akmenį vėl užristi apgynimui kiaušinių. Visus šituos kiaušinius d-ras Surface pasekmingai perėdina.

Pavojuingas mainiero darbas.

2 Mt. Carmel, Pa. Koks pavojuingas mainiero darbas, pasirodo kad ir iš gyvenimo tulo R. Taylor. Jo šeimynai svečių turint ir laukiant namų tėvo pareinant, gavo žinią, kad jis kasykloje stunkiai sužeistu likos. Teip šeimynai pranešė, nenorint jį perdaug išgązdinti tiesioginiu apreiškimu, kad jis užmuštas tapo. Taylor buvo dazūretojuom Alaska kasykloje ir jo kuną rado sutriukintą gulintį. Keturi Taylor'o broliai savo laiku mirė teip-pat per nelaimę kasykloje. Jie dirbo Jones kasykloje Girardvilleje; sykį nusileidžiant į kasyklą, trūko virvė ir visi keturi tapo užmušti.

Trukis namus užvažio.

Newark, N. J. Tris vagonai nekuriu trukio Lackawanos geležinkelio per kaszin kokią priežastį išsoko iš vėžių, perdaužė tvorą ir skersai uilyčios pervaziavė, atsitrenkė į tūlą namą. Prišakinis karas aslą perlauzė į sklėpą nuvirto, o antruodu vagonu galu augštyu susigrudo. Namuose miegantieji žmonės iš lovy išsmogti tapo, bet likos nesužeisti. Kitiems į pagelbą atsisukubinus, galėjo juos iš užgriautų namų išvalyti. Vagoną negalėjo judinti iki budavonininkai suspėjo namus prigulinti paramstyti.

Kora už falsyva unijos ženklą.

Gettysburg, Pa. Cigarų pardavėjas N. G. Meads, kurs kaltu išrastas tapo už pardavinėjimą cigarų su falsyvu unijos ženklų (label), gavo už tokią apgavystę metą ir aštuonius mėnesius kalėjimo. Skundėju buvo cigarų dirbėjų unija.

Karas i upe nuvirto.

Hollidaysburg, Pa. Ant nekuriu karo Logan Valley linijos pagedo stabdymo įtaisai ir karas didžiausiu smarkumu pašone uilyčia žemyn leistas pradėjo, iki galiausiai ant tilto užvažiavę taji perlauzė ir į Juniata upę įpuolė. Viena motera likos užmušta, o kelios kitos ypatos sužeistos. Motormonas ir konduktorius išsigelbėjo per nušokimą.

Plesziko užpulta.

Shamokin, Pa. Tula Habor'ienė iš miesto grįždama namon ant kelio plėšiko užpulta tapo, kurs iš po krumynų pašokęs nutvėrė ją už kaklo ir pradėjo smaugti. Nors motera gynė iš visų pajūgių ir nagais plėšiko veidą sudrąskė, jis tačiau jos nepaleido ir galiausiai parmušė išplėšė 20 dol. ir pabėgo. Iš darbo grįžtantis mainieriai moterį gulintį rado ir pargabeno namon. Pulkas vyrų apsiginklavęs išėjo plėšiko jieškoti, bet pėdsakų nesuvokė.

BALTRUS VAISZNRAS

parduoda geriausias drapanas:

markinius, siutus, nektaižas, skrybes ir tt. Viskas kuogeriausia ir už pigiausia prekę. 1306 Carver St. SS., PITTSBURG, PA.

THE LITHUANIAN WEEKLY

„ZVAIGŽDE“ — THE STAR

Official organ of

Lithuanian E. C. Alliance of America

published every Friday at 15 W. Oak St., Shenandoah, Pa., and 223 Roebing St., Brooklyn, N. Y. by Lithuanian Catholic Publishing Company

Rev. A. M. Milukas, Pres. and Sec'y, who is also Editor.

Rev. P. ABROMAITIS, Treas.

All communications must be addressed:

Lithuanian Catholic Publishing Company
Shenandoah, Pa.

SUBSCRIPTION \$2.00 A YEAR.

to members of „R. C. A. of A.“ \$1.20

Rates of Advertising:

One inch once.....\$0.50

One inch one month.....\$1.00

One inch per year.....\$10.00

Sanvaitinis laikraštis

„ZVAIGŽDE“

išleista kas PĒTNYCZIA. — Kasztuoja ant metų \$2.00, į Lietuvą ir Susivienijimo L. R. K. A. sąnariams \$1.20.

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokit:

Lithuan. Catholic Pub. Co., Shenandoah, Pa.

Telephons, Nr. 164.

Patrimpo Laiszkai.

II.

Kažinkas pasakė, juog salinuas Amerikos lietuviams užvaduoja klubą. Yra tai tiesa ant tiek, ant kiek salinuas daugelini lietuvių yra vieta draugiškų susijimų. Tę mūsų broliai (o neretai, ir seacels) daro pažintis, pasišneka ir apie karę ir apie kunigus, pasimių ir pasibara, pasiskundžia apie savo bėdas, jieško geros patarmės — žodžių, daro tą patį, ką daro turtingi ciklistai, automobilistai ir tt. savo papuoštuose klubuose.

Bet po teisybei vardu „klubas“ reikia pavadinti ne namus draugiškais susirinkimams, tik pačią draugystę, t. y. pulką žmonių, susiriusių į vieną krūvą atsiekimui kokio nors bendro tikslo. Tokiu tikslu gali būti pasilinksminimas, išlavinimas muskulų, sportas, ir tt. Tarp lietuvių, pav., kai-kuriose vietose, ypač kur šventadieniais yra uždrausta parduoti svaininamus gėrimus, gyvuoja klubai — girtuokliavimui. Mūsų žmonės gudrus: norėdami pagarbinti dievaitį Bakchą tose dienose, kad jį garbinti viešai yra uždrausta, sutveria draugystę, išsiima čarterį, nusisamdo arba nusiperka namus ir po priedangstį „klubas“ tuština be baimės statines šalto alučio ir butelius skanios degtinės. Apie tokius klubus aš čia nešnekėsiu. Ne-mėnėsiu nė apie teip vadintamus politikiškus klubus, kurie paprastai gyvuoja tik laike rinkimų, o yra tveriami galuti-

nai ypatiškausiai naudai kelių ypatų. Sne-kžiau apci tokius klubus, kokių, kiek žinau, tarp mūsų dar nėra.

Skaičiau kadaisiai viename iš Chicago angiškių laikraščiu apie tenykšč lietuvišką draugystę, užsiimančią tyrinėjimu polytiškai-ekonomiškių klausimų ir studijavimu veikalų Spencer'io, Mill'io ir kitų galvočių. Tai žiniai aš niekadoms netikėjau ir dabar netikiu, — bet vis-gi norėčiau, kad jį būtų teisinga. Tokių klubų yra mums stoka. Pas kitas tautas yra klubai studijavimui, pav., — geografijos. Rodosi, kad iš mokyklų išnešėme tobulą pažinojimą viso svieto, bet pasitaikyk tiktai karei arba šėip-jau tarpautiškam nesusipratimui — tuojuo pamatome, kiek maži to pažinojimo pas mus yra ir nusižeminime pripažįstame teisybę senam paradoksui, juog „karę yra geras daiktas, nes mokina žmones geografijos.“ Norintieji arčiau apspaziinti su plačia pasaule, tveria ypatingas draugystes, siunčia tyrinėtijos, išleidinėja bendrais kaštais raštus, žemlapius, etc. Paryžiuje randasi „Musee Social“, užlaikomas kaštais klubo, turinčio už sieki tyrinėti būdus pagerinimo žmonių bivio ant žemės. Amsterdame, Mona chiume, Charlottenburge ir kituose miestuose geri žmonės, suję į krūvą, tyrinėja būdus apsaugojimo darbininkų nuo vryarių pavojų. Amerikoje „The American Institute of Social Service“ tyrinėja ekonomiškus, pramoninius, draugiškus ir religiškus klausimus ir su didėle visuomenės nauda išleidinėja metinę apyskaitą savo darbų: „Social Progress“. Randasi joje daugybė statistikių ir kitokių žinių apie Suv. Valst. (o ir viso svieto) pramonę, pirklystę, blaivybę, darbo įstatymdavystę, — žodžiu, apie viską, kas tik yra daroma perdirbimui žemės ant geresnės vietos žmonėms gyventi.

Rodosi, mėš, amerikiečiai, patys save privalome gerai pažinti. Bet ar pažįstame? Sprezdami apie Amerikos lietuvius iš korespondencijų į laikraščius, tai mėš esame beveik visi tamsūs, mėgstame gerti, laikraščiu ir knygu neskaityme; mūsų „kuniginės“ draugystės miega amžiniu miegu; mūsų kunigai draudžia žmones nuo apšvietimo, o zokonikui autombobilius kasdien genda, ir tt. Stai ką randame laikraščiuose, kurių priedermė yra būti atspindžiu ir veidrodžiu mūsų gyvenimo. Nėra tad ko stebėtis, kad p. Namiškis andai „Dirvoje“, peržiūrėjęs mūsų „veidrodžius“, parašė keistus apie mus dalykus. Ne, mėš ne teip išrodome, kaip mislijame, arba kaip kas mus perstato. Anais metais, kad p. J. Jonas rinko žinias apie Amerikos lietuvius, nusistebėjome, o daugelis nė neįtikėjo, kad mūsų šioj šalyj yra trisyk mažiau, nekaip buvome sau įsiveidinę. Neabėjoju, kad jeigu kas parodytų mūsų tikrą paveikslą, neįtikėtume, kad tai mėš esame.... Mėš savęš dar nepažįstame.

Stai kur plati dirva tam tyčią sutverčių klubų. Pažinkime patys save, iširikime, kiek mūsų yra, kaip išrodome, kuo užsiimame, ko norime, kuo kits nuo kito skiriamame, kaip elgiames ir kaip gyvename. Pamatę savo tikrą išvaizdą, iširikime toliau, dēl k o teip išrodome, t. y. iširikime aplinkybes ir veikusius, kurie mus padarė tokiais, kokais esame. Pirm visko pabandykime susėkti, kokią įtekmę daro ant emigrantų nauja šalis ir naujos apyvostos. Juk ta įtekmė turi būti milžiniška! Toliau pajieškokime, kokią atmainą lietuviuo pobudyje padaro naujas darbas, kurį naujame krašte yra priverstas dirbti. Juk angliakasp lengvai askirti nuo Chicago mėsininko ir Pittsburgo geležinių dirbtuvių darbininko! Arba lietuviškos bažnyčios... Kaip būtų smagu žinoti, kokią rolę lošia Amerikos lietuvių gyvenime tas teip svarbus kiekvienoje išėivystėje tautiškas, doriškas ir draugiškas faktorius! Iš antros pusės akva ir-gi būtų sužinoti, kokią įtekmę ant emigracijos turi bedievystė, koki susirišimą turi p. Slupu propaganda su nesiplatintimu tarp lietuvių teip vadintomas „neprigulmingos“ arba „tautiškos“ bažnyčios, kaip ant žmonių nuomonių ir troškimų atsiliepa nesvari taktika tokios „Lietuvos“ ir „Vienybės“. Juk ir p. Slupus pripažįsta „Saulėi“ didelę įtekmę ant lietuvių gyvenimo, ką-gi jau besakyti apie prieškatalkikiškus laikraščius, kurie yra ir gudriau, ir sumaniau ir tendentiškiau vedami! Ir socialistiška propaganda nepracina be pasekmių, o darbininkiškos unijos be abejo turi milžinišką įtekmę ant mūsų žmonių. Kas parodys jų galybę? Ir augimo smulkiosios buržuazijos nereikia praleisti be tardymų: — karčiamininkai, krautuvininkai ir valdytojai mažų dirbtuvių (tarp lietuvių didelių kapitalistų dar nėra) lošia svarbią rolę mūsų emigracijoje. Yra dar daug kitų faktorių, veikiančių ant Amerikos lietuvių gyvenimo. Kas juos ištirs ir kas apspręš tikrą jų rolę?

Vienam žmogui to padaryti negalima — net savo mieste. Reikia pažinti arčiau maž-daug v i s u s Amerikos lietuvius, reikia apspaziinti su jų viešu ir naminiu gyvenimu, jų užsiėimais, pažintimis, pasidavimais pašalinėms įtekmėms, ir šimtais kitų dalykų — bet kas tokį sifyzišką darbą atliks? Kas jį ir pradėti išdrįs?

Toks darbas yra svarbus ir akvvas visai išėivystei — tai-gi išėivystės suvienytomis spēkomis turi būti atliktas. Kiekviename mieste ir miestelyje, apgyventame lietuvių, gali susitverti klubeliai iš šviesesnių lietuvių ir užsiimti metodisku tyrinėjimu savo brolių gyvenimo. Keli miestai ir miesteliai sudarys apskričius, apskričiai atirsas po vadovybę vieno centrališko biuro, kurs diriguos pavieniu klubų darbas, klasifikuos rezultatus ir darys galutinus išvedimus...

Bet ko aš čia svajoju? Jau girdžiu pavydo šnabzdėjimus: „Matai ko kunigams užsimanė“ ir „Ar marių dievaičiai privalo tokiais daiktais užsiminėti? Tegul daboja savo biznio! Tokiems užmanymams yra sutverti Sliupai, Stagarai ir kitokie bevelniai (anot p. Sventmiko)“...

Aš ant tų užmetimų atsakau kukliai: — Jeigu „bevelniai“ to svarbas užmanymo neįvykdys — tai ne mano bus kaltė. P a t r i m p a s.

Isz Lietuvos.

Lietuviai, neapsigaukite! Kiekvieną pavasarį, kaip jau yra žinoma, maskolių „augštesnė“ valdžia išsiuntinėja buntus spaudintų maskoliškų popierių musų klebonams, su pamokslais, raginančiais gelbėti akluosius, esančius „gioboj (ligonbučiuose) carienės Marijos Aleksandraitės, su įsakymu dėti bažnyčiose skarbonas dėl metimo pinigų ant pagalbos tiems vargšams; bet mažai kas temezdavo. Šį pavasarį maskoliai sumislįjo sau didesnį „gešeftą“ padirbti; pavedė tą „šventą darbą“ žandarams ir kitiems musų lietuvių švietėjams. Sie kaip nepaprastai šaunūs vyrai užsimanė nešioti tuos raštus šventomis dienomis pašventoriais žmonėms susirinkus, ir turgas dienomis pakampiais, kur užmato žmonių būrelį susimetus, tuojaus mažne per prievartą ragina negailėtis pinigų ant „apieros“, kątik ne per nevalią penkapeikį traukdami žmonėms iš kišenų. Tam savo užmanymui patvirtinti, tuojaus paduoda raudoną popiergalį su palaiminimu „švenčiausio sinodo“ ir „šventos pravoslauos cerkvės“, išaiškinimui apie tą rinkliavą. Bet netik jį nieko daugiau nepelnys, bet ir visai atbaidys žmones nuo metimo grašių ruskių reikalams, nes lietuviai, šiek-tiek pažįstąs rusišką „azbuką“, pačems raštapa laikį iš žandarų rankų, su žingeidyste veizi į aną, bet užmatę ant pat viršaus rašto „sviatiejšo sinodo palaiminimą“, tarsi nuo karštos gelečios atitraukia ranką; rodos, juog apsukęs raštą tēks jį žandarui į akių tarpą. Broliai lietuviai, nė jokiu būdu neprivalomė duoti nė supuvusio dykleio ant tokių aukų, mums patiems maskoliai neleidžia įkurti labdarin gas draugystės mūsų pavargėlius užlaikyti, bet tik duok savo skatiką ruskiams į nagus! Jeigu ant nelaimės ir katalikas vargšas pakliūtų į tokią ruskių „draugystę“, tad popai per nevalią vers jį į pravoslaviją, ampaus jį maskolišku kailiu (ar ne teip daro ruskiai Kauno labdarinų draugystėje?). Todėl, broliai lietuviai, lietuviškai šviestikėms, o su Dievo pagelba suprasim visas maskolių šu nystes ir nuo jų apsigisime.

D. T r e i g y s.

Isz skuodo.

Šią žiemą atsiradus žiemskiems načelninkams, tapo užsakytos labai aštrios baumės už visokias „balamutystes“, tarp kitų ir tas: už susimušimą kuriame žmonių susirinkime, t. y. už suardymą rumbės, duoti po keletą ryškčių į „pasturgalį“; ne kitaip ir musų Skuode buvo užsakyta. Per Velykas ugniasargių (pažarnaja) draugystė užsimanė parodyti savo vikrumą, dėlto susirinko daugybė prigulinčių prie tos komandos ir nemažas skaitlius šėip-jau žiopių; kur buvęs, kur nebuvęs, atsiranda ponas načelninkas, bet teip prigėręs, juog vos ant kojų pastovi. Pirmiaus nubūciaj apsikabinęs kelis žydus, ant galo išsiėmęs iš kišenės butelką pilną arielkos, kierto su ja žydui į akis kad net visi stiklai susmego ir kaktą ir žydą apteko krauju kaip jautis. Ant to triukšmo buvo beatbėgą asesorius ir urėdninkas, bet išvydę patį „poną“ besišvaistant po žydu būrį, sugrįžo į savo vietas. Jeigu šėip žmogui būtų sunki koronė už tokį darbą, tai „ponui“ turėtų buti dar sunkesnė, bet „ponams“ mat viskas yra valna, ko tik širdis geidžia. D. T r e i g y s.

Iszspanijos kalėjimai.

Neseniai Ispanijos valdžia uždarė vieną iš įtekmingiausių savo dienraščių ilustruotą dėlto, kad anas savo skiltyse palaipino smulkų aprašymą kankynių kalėjime Alcala del Valle.

Tame kalėjime atsibuna kobiauriausios kankynės ant politiškų prasikaltėlių ir nužygelgų socialistų. Nekartą tapdavo aukomis baisiausių išbandymų ir nekaltos ypatos, kurios turėdavo nelaimę klaidingai tapti pažygelgotomis. Dėl išgavimo prisipažinimo arba išdavimo kitu savo sankaltininkų žandarai mušdavo suvau auką patol, pakol kunas jau nepradėdavo šmotais kristi. Kitiems kaltininkams įkaldavo po nagais aštrius medinius šipulius, laužydavo pirštus, o net ir žarijomis nesidrovėdavo žmones kaitinti, ir tt.

Sitos žinios budavo nuo Ispanijos žmonių užsleptos, kadangi laikraščiams ne valia buvo jas garsinti. — Dabar gi jos išėjo į aikštę per dienraščių „El Grafico“. Žmonės labai pasipiktino iš tokių nežmoniškų policijos apsiejimų su prasikaltėliais ir vradėjo per laikraščius reikalauti nuo valdžios reformų tame kalinyje.

Pasirodo, kad ir civilizuotos viešpatystės neniškina kraugeringais „žaislais“, panašiai laukinei Maskolijai.

Parsiduoda

du muriniu namu, po tris gyvenimus, ant 212—214 No. Main St., Shenandoah, Pa. Artesnę žinią tepat ant vietos. ch

Pareiga Pensylvanijos valstieciū.

Jeigu valstiečiai nori gerovės ir ateitėje, tai turi balsuoti už Republikonų kandidatus ir kitus raginti tą patį daryti.

Tukstančių tukstančiai kitose žemėse gimusieji valstiečiai, dirbantieji šitame šteite kietose ir miukštos anglyse, prie geležinkelių, fabrikuose ir ant farmų, teip-pat ir anie uždarbiaujantieji padidžios miestuose, turi svarbę pareigą atlikti rinkimų dienoje Lapkričio mėnesyje.

Šią rašom, kad jie tai skaitytų ir atmintų. Jie atėjo į šią žemę, idant rastų darbo ir geresnių algų, nekaip kokioj nors kitoj šalyj ant svieto, o jie apsirinko labiausiai augančią valstiją. Jų pareiga yra, tą valstiją augančia išlaikyti. Idant tai atsiekti, turi jie balsuoti už Republikonų tikieta. Šita yra Republikonų valstija, o tokia ji buvo per daugelį metų. Kasmet Republikonai gauna didį balsų perviršį, bet tačiau ir li demokratai išrenkami. Šmet nesulyginatins vadovas ir vikrus politikieris, senatorius Penrose, kuris yra Republikonų valstijos-pirmsėdžiū, nori kiekvieną Republikonų kandidatą išrinktą matyti.

Šita valstija yra žydingi, ji gali duoti darbo ir augstų algų tukstančiams atėjusiu čionai iš Europos, kadangi tie vyrai, ką sutaíso jos įstatymus, kurie veda valdžios dalykus, yra Republikonai, o jeigu valstiečiai nebalsuos už juos, tai negalės tikėtis ir ant toliaus dabartinę gerovę palaikyti.

Šita valstija išrenka trisdesimt-du kongresmonu tautiskam kongresui Washingtono. Dvidešimt-devyni iš jų yra dabar republikonais, tris yra demokratais. Šitie tris demokratai eina už demokratišką žemą tarifą, kuris sumažina algas, darbus sumenkina; dėlto kiekvienas darbininkas, paakiui citi norintis, turi už pareigą pagelbėti apgalėti anuos vyrus ir išrinkti republikonus.

Šita valstija išrinko penkiasdesimt valstijos senatorių, kurie Harrisburge sutaíso įstatymus. Perviršis jų yra republikonai, bet yra darbininko pareiga išrinkti da daugiau republikonų.

Du simtu ir keturi reprezentantai yra šitos valstijos išsiunčiami į Reprerzentantų Butą Harrisburge padėjimui senatoriams sutaissime įstatymu. Perviršis jų teip-pat yra republikonais, vienok reiki, kad jų da daugiau būtų.

Darbininkai žmonės klausų, ką jie gali daryti?

Atsakymas lengvas. Jie turi balsuoti už kiekvieną republikoną, ant tikieto esančio, Lapkričio mėnesyje, savo prietelius paraginti teip-pat balsuoti.

Senatorius Penrose dirba su visa savo syla, idant Republikonų perviršis

šimet butų didesnis kaip kada nors pirma. Jis yra darbininkų prietelis, jis žino kaip pagelbėti darbininkams, jis žino kaip apginti ateivius, jų interesus saugoti, jiems pagelbėti paikiui eiti, padidinti valstijos gerovę, idant darbininkai turėtų daugiau darbo ir geresnes algas, už šituos daiktus jis dirbo ir toliaus dirbs. Taigi yra balsuotojų pareiga tokį žmogų paremti. Jis nėra kandidatas ant kokio nors urėdo, jis nenori jokios asabiškos naudos, jis dirba už gerą didios Republikonų partijos ir prašo balsuotojų jam padėti šlovingame laimėjime Republikonų partijos.

Korespondencijos.

SHENANDOAH, PA.

Pereitą nedelę Shenandoah'ryje buvo daugelis palaidojimų mažų ir didelių žmonių. Kaip antai:

J. Buševičienė 53, iš Smokės, netoli Shenandoah, laidojo Sabatoje, buvo didelės šermenys.

Utarinke P. Petuška, 39 metų, kurį sudegino gasas. Velionis paliko pačią Lietuvoje, Lazdijų parapijoje. Buvo rengęsi važiuoti į tėvynę, kaip netikėtai turėjo eiti į amžiną tėvynę.

Tą pat dieną J. Menčinską, 29 metų, kuris pernai su pačia atvažiavo iš Anglijos. Jį užmušė Colorados kasyklose. Paėina iš Lankeliškių parap., Vilkaviškio pavieto.

Cetverge buvo šermenys V. Velioniškio 2 vaikūčių. Vinco Velioniškio tėvas yra broliu garsaus artisto Piušo Velioniškio, kurį lenkai kaipo Velionskį saviškai.

ELIZABETH, N. J.

Pas mus visi buvo subrudę statyt didelę naują murinę bažnyčią. Nupirkta žemė ir iškasta sklepą; bet kad nebuvo į valias pinigų, tai per vyskupo patarimą bažnyčios statymą atidėta.

Seip naujienų nėra.

Lapkričio mėnesyje parapijinėje salėje broliai Olševskiai turės muzikališką ir magišką vakarą. Tikisi busių nemaž žmonių ir parapijai busiąs geras pelnas.

Parvaizavęs iš Shenandoah Dominikas Brazinskas pripirko arklių, karietų, grabinųjų vežimų ir bus pirmas ir vienatinis graborius lietuvis visoje New Jersey's valstijoje.

Labai smagi ta naujiena, juog mūsų žmonės imasi už didesnių biznių. Iki šiol pas mus, jei kas mislijo apie biznį, tai pradėdavo vis nuo karčiamos arba mažos krautuvėlės (štoro). Rasi neužilgo ir pas mus, kaip ana Pensylvanijoje, bus lietuviški biznieriiai.

D r a u g a s.

Susivienijimo Reikaluose.

Naujai prisirašė prie Susiv. L. R. K. A.:

Prie 19 kuopos, Northampton, s Mas.:

Povilas Virbickis
Aleksandras Baranaukas.

Prie 7 kuopos, Pittston, Pa.:

Antanas Klimas
Magdė Klimienė
Antanas Klimas (sūnus)
Vincas Seibuta
Pranė Seibutienė.

Prie 30 kuopos, Scranton, Pa.:

Jurgis Kučinkas.

Prie 61 kuopos, Duryea, Pa.:

Ona Janiavičienė
Katrė Kvainauckienė
Antanas Apolskis
Juozas Savickas
Pranas Petraitis.

S. Pranis, Centr. sekretorius.

Tolstojus ir karę.

Paduodame autentišką ištrauką iš Tolstojaus raštų apie dabartinę karę Tolimuose Rytuose.

„Kas-gi dabar beliekta veikti mums Rosijoje, kada priešas mus jau užpuolė ir grėsia ir muša mus?

Ko-gi turi laikytis maskoliškas kareivis, apicieras, generolas, caras ir privatiškas žmogus, paklaustume.

Ar-gi išpuolėtų daliečių neprieteliams draskyt mūsų turtus, užgrobti vaisius mūsų darbu, daryti vergais, mušt? Ką-gi daryti dabar, kada jau karė prasidėjo?

Zėdnas žmogus, kurio sąžinė nemiega, turėjo sau pasakyt prieš karės užgimimą, nežiurint kas buvo jos iniciatorium (kas ją pradėjo), juog mano gyvenimo darbas yra pradėtas. Juk šitas dalykas netur nieko bendro su pripažinimu tiesų sulyg Port Arthur'ui, ant nauodos Kynų, Japonijos, ar Maskolijos. Mano gyvenimo darbu yra išpildyt valią tu, kuris mane pasiuntė ant svieto.

Aš gerai žinau tą valią. Ji man prisako mylėt mano artimą ir jį gelbėti. Dėlko-gi dabar turėčiau išsilauzt nuo amžinos, tvirtos ir tikros mano gyvenimo tiesos, o pasiduoti to vietan n'išmintingiems ir barbariškiems reikalavimams.

Jug Dievas po mano mirčiai neklaus manęs, ar aš gnyiaur Port Arthur'o tvirtynę arba maišytą Rosijos viešpatystę, t. y. išpildymą tų pasiuntinyčių, kurių jis man nebavo pavedęs. Bet Jis dėlto užklausa manęs, kokią naudą padariau iš savo gyvenimo, kurį pavadė mano liuškai valiai ir, ar mano darbai atsako sąlygoms, ant kurių gyvastis man buvo suteikta. Jis mane klaus, ar užlaikiau Jo paties tiesas.

Iš to išeina, juog nežiurint kokios butų do aplinkybės dabartinio laiko, prasidėjus karė ar ne, ar žuva tukstančiais japonai ar maskoliai, pagaliaus ne-

žiurint, juog netik kad Port Arthur'as, bet pati Maskva ar Peterburgas paimti butų, žmogus žinąs savo priderystės, netur paisyt ant savo profesijos nė urėdo, kuriais naudojasi, tečiaus privalo pasiduoti vien Dievo valiai. Dėlto-gi tai aš nenoriu imti karė nė tiesioginio, nė tarpininkiško dalyvumo. Nežinau ir negaliu žinot, kokios išeis pasekmės dabar, ar ateitėje iš to, kad aš susilaikau nuo to darbo, kuris yra priešingu Dievo valiai, bet turiu tvirtą tikybą, juog pasidavimas tai valiai galės vien naudą atnešt man ir visai žmonijai.

Daugelis su išgašcia užduoda sau klausimą, kas butų su mumis maskoliais, jei šiandien sustabdytume karę ir paliktumė japonams viską, ko tik jie nuo mūsų reikalauja. Aš atsakau: jeigu budas apsaugoti žmoniją nuo jos žvėriškų instinkčių ir savitarpinio išsiopiovimo guli įvedime tikro tikėjimo, liepiančio mylėti savo artimą, — tad be abejonės visa karės prolongacija (tęsynė) vien apsunks ir nustums tolyn mūsų išganymą.

Bet, atsakys, karę gali sustabdyti visi žmonės, arba jei didžiūmą priešytūsi imti joje dalyvumą. O pavienės ypato-gi pasipriešinimas, nežiurint kas jis nebūtų, caras ar teip sau prastas kareivis, neturi jokios vertės ir apart pasipriešinusio prapulties, jokios naudos niekam neatgabendų.

Jeigu pats caras paklaustytų panašią patarimų, jis nustotų sosto, o gal dar ir savo gyvasties. Jeigu-gi teip sau prastas žmogelis atsisakytų nuo kariuomeniškos tarnystos, taptų atiduotu disciplinariškai kompanijai ant sušaudymo. Tai kam-gi be reikalo aukauti savo gyvastį, kuris visuomenei gal buti didėi naudingu?

Tokie žodžiai tankiausiai išeina iš lūpų tų žmonių, kurie nesupranta savo tikros pasiuntinytės. Tas, kuris ją supranta, t. y. tikintys žmogus, kalba ir mislija suvis kitaip.

Buvau ką-tik užbaigęs šitą artikulą, kaip štai atėjo žinia apie puolimą po Port Arthur'u 600 nekaltų gyvastų. Rodos, juog bereikalingi kentėjimai ir nelaimingų žmonių baisi mirtis turėtų pajudint jausmus tokių nelaimių kaltininkų.

Nekalbu čia apie admirolą Makarov'ą, nė kitus apicierus; jie visi gerai išmanė dėlko tai darė: iš puikybės, prisidengiant pretekstu melagingo patriotizmo. Ne, aš turiu mislyje tuos varguolius sutelktus iš visų Rosijos kraštų, kuriuos atitraukus nuo jų doriško, naudingo ir veiklaus gyvenimo, nuvaryta į Tolimus Rytus ir po mirtina bausme paliepta jiems žmonės žudyti.

Laikė lenkiškos kompanijos 1830 m. generolas Chlopicki nusimantė į Petijersnrgą telegramą savo adjutantui Vilebnė

kiui, (?) kad tas išgautų raportą nuo maskoliško maršalko Dibič'o.

Ant išlygų paduotų per Dibič'ą, kad maskolių kaimenės įsiveržtų į Lenkiją, Vilejinskis atsakė, juog tas negalimas daiktas, kad Lenkija priimtų tokį manifestą, iš to kils karė su kraujo praliejimu, pražus daugybė nelaimingų aukų iš abiejų pusių.

— Užtikrinu, juog didelės bėdos čia nėra; kris 10 tukstančių iš abiejų pusių ir daugiau nieko, — atsakė su šaltu krauju Dibič; girdi, Mikalojus I turi pilną tiesą nuspręst arba nenuspřest šimtus ar tukstančius žmonių kaip lenkų taip ir maskolių ant mirties. Sunku įtikėt ir baisu pamislyt, juog tie Dibič'o žodžiai turėjo išsipildyt; tik, ne kaip jis manė, 10,000, bet 60.000 turėjo padėt galvas dėl žveriško instinkto savo vyriausio vado Mikalojaus I.

Lygiai tokią jau politiką matome šiandien.

Idant nedaleisti japonams paglemžti Mandžuriją ir juos — japonus, išvartyt iš Korejos, atseis gal šimtams tukstančių savo gyvastį aukauti.

Nežinia ar Mikalojus II su Kuropatkinu kalba kaip Dibič, juog reikia dėl tokio darbo išmušt ne daugiau kaip 50 tukstančių žmonių vien iš maskoliškos kariuomenės; bet juog jie tokios nuomonės, tai aišku visiems.

Išties, argi tos prigautos vargingų Rosijos gyventojų nuolatinės minios, ką šiandien skubinas linkon Tolimų Rytų, neperviršina skaitliaus 50 tukstančių gyvastų, ką caras su Kuropatkinu pasiryžo išmušt? — Ir jie išmuš nors dėl vienos kvailos ambicijos (puikybės), kad syki pradėtą, nors niekiausią, darbą davest iki galui.

Kada-gi tas pasibaigs, kada susipratė žmonės, juog esą apgautais, ištars: Bet eikit jūs patys carai, mikadaai tironai, ministariai, generalai, laikraštinnikai ir kitokie politikieriai ant kulky ir bombų lietaus; leiskit mus romiai dirbti naudingus darbus ukėse, fabrikuose, maitint savo šeimyną, o jūs parazitai (dyka-duoniai) maitinkitės patys per save!

Toksai pasakymas neišsąukyt didelės visuomenės nuostebos ir šioj valandoj, kada tukstanciai motinų, pačių, mažų vaikelių, nuo kurių nemieliaširdingai atima jų užlaikytojus, plusta ašarose! Jug daugelis iš tokių žmonių moka skaityt, tad mato, juog toji karė vedama ne dėl kokios Maskolijai garbės, arba savo šalies apgynimui, tik vien dėl užgrobito svetimų teritorijų.

Jie žino, arba gal žinoti, juog maskolius išmuš kaip pivinyčioje avinus, nes japonų ginklai yra daug tobulesni ir aplinkybės jiems daug yra parankesnės negu maskoliams, apie ką nekartą žmonės girdėjo.

Tą viską žinant, jie galėtų drąsiai pasakyti: „Eikit-gi jūs visi, ką pradėjo-

te karė, visi, kuriems ji yra reikalinga, eikit prieš japoniškas kulkas ir minas; mės-gi n'eisim, kadangi, netik, juog ta karė mums nėra reikalinga, bet juogiai mės negalime suprasti, kam galėtų ji naudą atnešti."

Ant nelaimės vienok jie taip nesako. Kaip jie ėjo, taip ir eina ir niekadoms n'isdris pasipriešyt iš baimės patrotyt savo gyvastį. —

Mislėja sau: jug nėra nieko tikro, juog mus ant karės lauko užmuš, arba sužeis. Gal mės apgalėsim ir sugrįšime tėviškėn kryžštaudami ir apdovanoti, kaip tie jurininkai, kuriuos dabar visa Rosija gerbia, juog išliko nuo japoniškų kulky.

O jeigu pabandytume atsaisyt nuo dalyvavimo karėje, tai netik nieko nepėstume, bet atsidurtume tamsiame kalėjime, kur kankytų mus įvairių-įvairiniais budais, apei kuriuos gana pamislyti, kaip tie plaukai ant galvos pasišiausyt.

Ir šiteip sumatęš žmogelis, nematydamas kitokio išėjimo, eina vargšas aimanaudamas tų, kur jį tironiška valdžia varu varo, palikdamas viską, kas yra dėl jo brangiausiu ant svieto: motiną, pačią, vaikus...

Neseniai sutikau vieną rezervistą, kuris traukė draugystėje savo motinos ir pačios ant valdžios pašaukimo. Plaukai jo buvo daigtais žili, moteriškės veidas buvo išpurtes nuo gausių ašarų, kurios neliovė iš jos akių byrėjusios. Pamatęs mane — Sudiev, tarė, Lev Nikolajevič, keliauju į Tolimus Rytus.

— Jonai, tai tu eini kariauti?

— Taip! ugi ką daryti... Kur-gi dėtis?

Kur dėtis tai yra tikriausias dušios padėjimo išreikšimas, o kurį publicistai ir oficialistai vadina tokia formula (išraiška): „Dėl Dievo, dėl caro ir dėl tėvynės." Tie, ką eina ant bausių kancijų ir ant smerties, palikdami savo šeimyną be maisto, sako: „Kur dingt." Tie, ką gyvena romiai savo blizgančiuose palociuose, skelbia „buk visi Maskolijų gyventojai esą pasirenę ant didžiausių pasišventimų dėl savo numylėto caro, dėl garbės ir didybės Rosijos." „Leonas Tolstojus."

Kiek yra žydu pasauleje?

Viename numeryje metinio laikraščio, išleidžiamo per Jewish Publication Society of America, randame patalpintą statistiką, kurioje parodo, kiek ir kokiose viešpatystėse žydu gyvena:

Aplamai visoj pasaulej 10.932.777. Ant Maskolijos pripuola didžiausia dalis, nes net 5.189.401; Austro-Vengrijoje 2.076.378, Suvienytose Valstijose 1.253.213, Vokietijoje 586.948 ir Turkijoje 466.361. Iš viso skaitliaus, pripuolančio Suvienytų Valstijų teritorijai, viename tik New Yorke žydu gyvena 500.000.

Pajleszkojimas.

Aš Petronė Stankevičienė pajleskau savo vyro, Andrų Stankevičių, kurs mirė du ar trys metai atgal ir, kaip girdėjau, apie jo mirimą buvo patalpinta „Zvaigždeje", buk tapo užmuštas Pittstono mainose, bet tikrai nežino. Jci kas atsi-mena kaip ir kur mirė, prašom duoti man žinią po šiuom adresu: ch

Petronė Stankevičienė,
6 27 W. 51 St., New York City.

Vargamistra

pajiesko vietos prie R. K. parapijos. Turi palidijimo iš paskutines darbo vietos. Meldžiu atsiaukit pas

J. S. Syrnuovich d
72 — 20 St., Pittsburg, Pa.

Vargamistra

tinkamas lietuviškoje arba lenkiškoje bažnyčioje, pajiesko vietos. Jeigu kam reikalinga, prašom duoti žinią po šiuom adresu: ch

S. TAREILA,
309 W. Raspberry Alley, Shenandoah, Pa.

Man reikalingas

Krauczius

mokantis angeliškos kalbos ir numanantis moterišką darbą; gal atsišauks mano draugas, pirma su manim gyvenęs. Adresas d

Mr. Kazimieras Kučinskas,
Box 136. Hudson, Pa.,

Knygele Dovanu.

Kas prisitų \$1.00, gaus 8 tuzinus gražių su apskaitymais popierių gromatomis rašyti ir gerą knygele dovanų. 3 popierios 10c., tuzinas 25c.; mašinkė dėl rašymo gromaty, kuria kiti parduoda nuo \$15 iki \$20, aš parduodu už \$9.50. Pinigus siųsdami adresuokit:

Mr. GEO. BARONAS, ci
1221 Carson St., S. S. Pittsburg, Pa.

Parsiduoda pigiai

namas ant 2 familijų, kampas Oak ir Bowser ulčių. Pasiteiraukit pas: ch

H. L. JONES,
121 N. Chestnut St., Shenandoah, P

Ant pardavimo.

Didžiausias ir geriausias

Hotelis Minersvilleje

ant lengvų išlygų. Adresuok:

J. W. Clemens, Minersville, Pa.

Dide pianu kupczyste. Viens isz didziausiu ir pasekmingiausiu pianu fabriku yra firma Winterroth & Co., New Yorke, kuri ta jau per 16 metų kupczystę varo ir tam laike be perstoimo tobulinosi. Nesenai szaliej tavoru nam atidarė Jersey Cityje, 89 Newark Avenue. New Yorke randas ja kupczystę po Nr. 105 East 14th St. ir Nr. 98 Fifth Avenue.

ALGIMANTAS

arba

Lietuviai XIII szimtmetyje.

(Tąsa.)

Aišku buvo, juog teip apsieina Triobius ne bereikalo. Iš pasakų ir kitų šnekų Ilgūnas žinojo, juog ne stoka pajėgų, ar bijojimas užtarytojų, draudžia Triobių nuo užpuolimo ant Bukotuko. Ne! Turėjo būti kitos priežastis. Bet kokios, — jis joku būdu negalėjo atmėti.

Vienok pulko vyrai nenorėjo liautis ir toliau reikalavo, kad Triobius rįžtųsi ar šiuomi, ar tuomi savo vaidus su Bukotuku pabaigti, nes tie vaidai tramdo nuo visokio darbo.

Vietoje tėvo ant galo atsiliėpė Skirmuntas.

— Nesirūpinkite, vyrai, daugiaus apie Bukotą. Jis, tiesa, susveiks imai, kaip man nupasakoję datyrę tokiuose dalykuose žmonės ir kaip ne viens iš jųš mena, rūpindamasi apie naujas nesutaikas tarpu savo žmonių. Su Bukota mudu sutarėme atiduoti priežastis kniuvynių ant perkraatinėjimo suėjimui. Ir kaip suėjimas nuspręš, teip ant to ir tikti.

— Ot, tai gerai, vaikeli, padareit! Labai gerai! džiangėsi senis, išgirdęs šitą žinią. — Visi mėš žmonės ir kiekvienas iš mūsų gali paklysti. O kitras iš mūsų yra senesnis ir daugiaus datyręs, tas ypač turi visados galvoje turėti šitą teisybę ir būti atlaidum, jei jaunesniejie jį užgauna. Man pačiam nesmagu nei keršyti Bukotai, nei skundinėti jį. Bet jeigu jis pats to nori, tai suvis kitas dalykas. Tegul rytųj kėli vyrai sėda ant žirgų ir neša krivulę su pakvietimu. Tiktai ant kada ir į kur rinktis?

— Mudu sušnekėjome, juog rinktis į Sparus po dvieju sąvaicių, — atsiliėpė Skirmuntas.

— Na! Vyrai, jeigu teip, tai rytoj ant medžioklės! — kone pašokęs iš džiangaus pratarė Kuras. — Ir laikas! Mėškos daugiau barčius kopinėja nei mėš. Taurai kaimes išvaikė po girias; piemenis jau kėliant dieną negali susausti galvijų į krūvą...

Nudžiugo visi. Pakilo kalbos suvis nė tos, ką prieš tai buvo. Nusiminę iki šiolai mergos, atgijo ir tos. Iš rūmų pasirodė Bukotiūtė su vyresneja Ruškiute. Visur skambėjo linksmi balsai.

Po vakarienei kasžin, iš kur vienas iš vyrų ištraukė kankles ir vietoje eiti gulti užskambino ant jų. Kasžin kaip jaunumynas susimetė į poras. Netikėtai prasidėjo šokiai prie gestančios saulelės šviesos ir užsilviko iki drūčiai sutemus. Ne be to, kad jaunumynas nebūtų pasinaudojęs iš patamsių... Norins apie Ilgūną reikia pasakyti, juog jis pasinaudojo ir ne vieną meilų žodelį kaistančiai Damutai pasakė į ausį ir ne sykį vieną spustelėjo jos ranką drūčiau prie savęs...

XI. SUEJIMAS.

Po dviejų sąvaicių į Sparų pilę pradėjo rinktis iš aplinkinių kunigai ir lietos vyrai, kuriuosius vadino teipos-gi bajorais. Kiekvienas vedėsi su savim po tarną, o šykštesniejėi ir gudresni vedėsi ir po du ir po keturis. Jauskuldis tas atėjo pats šeštas.

Sparai prigulėjo artimam giminei Triobiaus ir dėlto beveik viską į Sparus dėl maisto gabeno iš Detuvos, ir mėsas ir gėrimus.

Ant stalų, pastatytų liepų pauksnyje, stovėjo sukrautos virtinės visokių kepenių; gulėjo rinčiai dešrų, baltavo rieklės surių, kvėpė midus suguldytose bačkose.

Susirinkę kunigai ir bajorai susedo už stalų ir pa-

skyrė viršininką. Paskirtu tapo seniausias iš visų, Daugša nuo Bokšteliu. Jisai pirmiausiai pradėjo nuo aukos dievams. Paėmęs ragą pripiltą midaus, nuliejo kelis lašus ant žemės per petį į užpakalį savęs. Paskui, paėmęs po trupinėlių visokio valgio kieto, numetė teipogi ant žemės į užpakalį savęs, nuliejo kiekvienos sriubos po šaukštą ir tiktai potam pradėjo visi ir valgyti ir gerti.

Vangiai ėjo iš pradžių šnekos apie atsitikimą, dėlei kurio buvo kviesti. Kuo tolyn vienok, tuo garsyn darėsi kalbos, tuo jos aiškyn ėjo. Atgijo, sujudo visi. Tiktai vienas žilas senis, gale stalo sėdėdamas liūdnomis akimis dairėsi po apigardę, po puikius gotus senų medžių, po platų ažero paviršį, atsidāsdamas iš reto. Orų juo veidą amžis raukais pamargino, laikas nudažė plaukus baltai ir nuo veido nujijo skaištumą: išblyško, nurudo šis. Tiktai stati krūtinė, platūs pečiai ir da aštriai žiūrincios akys liudyjo, juog senyje da nemažai užsiliko ir pajėgų ir gyvasties. Kiekvienas senio sujudėjimas buvo orus, ant ko lengvai galėjai pažinti, juog senis savo amžių praleido tarpu augštesnių žmonių godonėje.

Kaip visi puotaujantieji, teip ir jis dėvėjo juodus rubus. Ties tiesioju šonu ant judo skurinio diržo kaboję makštysė tiesios kaip poros pėdų ilgio durtuvas. Sunkus kardas gulėjo ant suolo ties kairiuoju šonu ir šitumoni senis skyrėsi nuo kitų susirinkusių, kurie savo kardus užpakalyje savęs suguldė ant vejos.

— Ar da tu, Daugšy, vis nemeti seną paprotį? — paklausė senio vienas iš susiedų.

— Tai netiktai paprotys, — atsiliėpė senis, — bet ir tėvo prisakymas. Mirdamas man tėvas įsakė neleisti kardų nuo savęs; aš ir pildau. Ir dėkui šitam, ne sykį minėjau tėvo žodžius, užsilikęs gyvas tarpu išžudytų klasta bendrų.

— Tiesa! Teip atsiėjo Valdimiere, Gudijoje, kur žmonės nė į žmones, tiktai į piktus žvėris paneši. Bet čion!...

— Prisakymą tėvo reikia visur pildyti, — nuolaidžiai atvertė senis ir nutilo.

Ant kito galo stalo tarpu jaunų vyrų ištiko kokiuten nelabu būdu pakilęs ginčias apie žirgus.

— Ant sūdo senių atiduokite! — pratarė vienas.

— Ant Daugšio nusprendimo, jisai geriau už kitus numano apie žirgus, — atsiliėpė kitas balsas.

— Ant Daugšio! Ant Daugšio! — pritarė jam daugumas.

Senis ant šitų šauksmų pakilo nuo suolo.

— Vyrai lietos! Kunigai ir bajorai! — pratarė jis, — aš su mielu noru išpildysiu jųš užmanymą, jeigu norite ir dabar tuojau, o jeigu mislijate, juog geriau užsiimti Bukota, tai aprūpinus Bukotos darbus...

— Pirma Bukotos darbas reikia užsiimti! Mėš dėl jųš susirinkome! — šaukė balsai iš yvairių šalių.

Ilgūnas su atsidėjimu pažifūrėjo ant senio. Balsas senio buvo nuolaidus, žodžiai teipogi nuolaidūs, o vienok visi susiprato, juog ne dėl tuščių ginčių apie žirgus čion jie susirinko, tiktai dėlei nusprendimo darbu, kurie visą apigardę apėmė nerimasčia ir dėlei kurių žuvo jau ne vienas žmogus. Ir kas navatna pasirodė Ilgūnui, tai šitai, juog kalentėjai ginčią pirmi pareikalavo, kad užsiimti pirmiausiai Bukotos darbas.

Suejimas, pasiteiravęs kiek, nusprendė pašaukti ir Bukotą.

— Jis, gal, teip n'ėis, — pratarė vienas iš vyrų.

— Na, tai galima jam nusiūsti ženklus laisvo kelio: tulį iš mūsų žiedus ir žiedą Triobiaus, kaipu valdono šios vietos.

— Ar-gi jis gavęs ženklus drįs čionai ateiti? — pa-

klausė Ilgūnas Virpšos, atsiminęs panašius atsitikimus Romano valstyje, kur tokiems lengvai tikintiems galvas prigravę nusukdavo.

— O ko nedrįstai! — vietoje Virpšos atsiliepė vienas iš vyrų, arti sėdintis. — Duokite man ženklus, o aš rančyju, juog Bukota pribus.

Ilgūnas neiškentė ne pasakęs apie savo nusidvyvyjimą Kurui ir Virpšai, kurie šale jo sėdėjo.

— Kaip tai jis gali sakyti: „ko ne drįs,“ po tiek piktadėjių, padarytų per Bukotą?

— Giminė Bukotos! — šieptelėjo vyras — Da ne tai čion teks išgirsti ir pamatyti.

Sitam Bukotos giminei sudėjo ženklus ir išsiuntė. O patys susirinkusieji ėmė klausinėti Triobių ir aplinkinius apie vaidus ir priežastis jų.

Ilgai pasakojo Triobius, siekdami aiškiai iš padugnų išskirti viską, parodyti visas skriaudas, Bukotuko jam padarytas, ant galo pridėjo, juog ir kiti apigardiniai teipjau-gi nesyk nukentėjo nuo Bukotuko.

— Susiedijoje gyvenant visaip atsciana, — atsiliepė vienas iš vyrų. Šiandien jis davė nusikraudė, o vakar, gal, pats kuomi-nors jį užgavai.

— Sveikas kalbi kaip geras giminė Bukotos, — atvertė Triobius, — bet ant manęs niekas nesiskundžia ir nuo manęs niekas iš aplinkinių jokios da ikišiol skriaudos nematė. O nuo jo visi. Kam-gi aš jį vieną pas-kyręs užimanyčiau pykdinti ir skriausti?

— Ir ant Bukotos šiandien skundiesi tiktai tu vienas, o kiti tyli. Tai kaip matai, da nežinia ir kaip čion kas ėjosi, — nesiliovė užstojęs už Bukotą jo giminė.

Triobius metė akimis ant tulų vyrų suėjimo, bet tie tai nudavė, būtin jie nieko negirdi ar nesupranta, tai nudelbė akis žemyn ar į kitą šalį kur-nors žiūrėjo, bile tiktai nesusitikti su akimis Triobiaus.

— Bijosi Bukotos visi kaip ugnies ir dėlto visi tyli, — prašnabždėjo Kuras Ilgūnui į ausį. O gavo ne vienas nuo jo biauariau, nei šuva, į nugarą rimbų.

Ir prasidėjus suėjimui, da vis rinkosi svietas. Rinkosi kvietti ir nevadinti. O ypač prie galo rinkosi nevadinti, kurie kaip ta pelėda, ką atėjusi neprasyta, atsišėdo į kerčią, teip ir jie gulė, lindo kone ant pačių sėdinčių užstalėje. Tarpu šitų stovinių radosi ne vienas ir iš kvietų. Ir tarpu jų ėjo nors ne garsios kalbos.

Nenoromis metę akimis, suėjimo vyrai patėmyjo tarpu sustojusių užpakalyje ir Bukotos giminę, pasiųstą parvadinti Bukotą, o toliau už jo ir patį Bukotą.

Pamatęs ant savęs suverstas daugumo akis, Bukota prisartiino prie stalo, ties kuriuoju sėdėjo jo antras giminė, ir pratarė:

— Bereikal, dėde Jauskuldi, užtarinėji. Kiekvienas, kuris mane skriaudė arba užgauti norėjo, gavo nuo manęs dvigubai. Ką čion gintis! Tegul šitai ir visi žino, nes kaip buvo tiems šeškas, teip bus ir kitiems, kurie sieksis neteisingai man nusikrausti.

— Aš nežinau, ką sveikas nori šeškas išvadinti iš nusikraustų per tave, — rūsčiai pertraukė Triobius Bukotą. — Pasakykisi vienok, juog su šimtais užpulti dešimčiai, ne didelis drąsumas. O teip sveikas visadodo elgeisi. Ant galo pridėsiu, juog įeigu pulkėlis mano vyrų anais metais užpultas per sveiką ir bėgo į Detuvą, tai tiktai dėlto, juog lydėjo moteris ir bėgo, kaip sveikas žinai, tiktai iki piliai. O tamistos drąsumo teipogi teko tiktai iki piliai.

— Hm! Cion dabar kiekvienas šeškas drąsus, — piktai šnairiuodamas atkrito Bukota.

(Toliaus bus.)

Adresal Centraliszko komiteto Susivienijimo Lietuvių Rymo Katalikų Amerikoje.

Prez.: Kun. V. Kudyra, 232 Slocum Ave. Kingston, Pa.

Vice-Prezidentas: J. Lauraitis, 94 No. Plum All., Shenandoah, Pa.

Kasierius: K. Radzevicius, Shenandoah, Pa.

Sekretorius: S. Pranis 46 Madison str. Newark, N. J.

Kasos globėjai: M. Pavaras, 32 E.Cherry st., Shenandoah, Pa.; V.Lapinskas 604 W. Mahanoy st. Mahanoy City, Pa.

Knygius: kun. V. Matulaitis Box 1053 Plymouth, Pa.

Dvasiszkas vadovas: kun. V. Var-nagiris 243 Roebing st., Brook-lyng, N. Y.

Augšausziausias sudas: A. Danise-vicius, Mahanoy City, Pa.; J. Lukszia, Mahanoy City, Pa.; M. Motiejunas, Luzerne, Pa.; J. Mekiaszias, Shenandoah, Pa.

Geriausias

Kriauczius

gyvenąs

SIAMOKIN'E, PA.

laiko 12 darbininkų, su kuriais pasiuva kuogeriausiai visokius viršutinius vyrų drabužius. Kas antrą nedėlią traužiauoja į New Philadelphia ir į Colde'at. Pa., pamieruoti. — Primieruoti at-važiuoja BALTRUS IVANAUC-KAS, kuriam galima užmokėti pinigus ir duot jam naujų orderi.

Ofisas netoli pamto — pas **McGANN, Tailor.**

SERGANTIEMS

Garantuojame pilną išgydymą. Parakmialingusiai gydas visokias psalptias ir pavirazines ligas. Kaip antai ligas: girdimas, plaučius, inkstus, pilvo, galvos skaudėjimas, spina atminti, drasiskas muslimas, lytiszkas silpumas, sąėjavimas, sustimtas, vėz, lėkšacis pas moteris, kraujavimas ir tt. nerijus ligas, po-dagre, reumatizmas, dvisimtas, paralyzius ir tt. Prae tulin gumla, gydas gimdyvio ligas, vi-sokius sturimtus ir kt. Neriziskas ligas gydas su pavelsiu, geriausiu elektriziniu specialiu.

Lytiszkas dailin ligas Išgydas per keteta dienas, kraujo už-nyodėjimas, odo ligas, nemens begima, žai-das priekio ir burnoje, nosy, akys ir ausys, nesokimas vyriskumas, lyzins susilopėjimas drt, gydas kuopakemkmingusiai ir **gyvartu-lioja Pilnas išgydymas Chroni-skiskos ligos yra cetero specie-ri skakuma. Gyvadarbio nevarjoje. Nuo-daugas suerzomus ligas lieciami ir jo išgy-dymas—tai yra mano priderys.**

DR. LANDES Septintinis specialistas. 134 E. 24-ta ul., kampas Lexington ave., NEW YORK.

Valandos: nuo 9 ryto iki 8 vakaro, Nedeloms nuo 8 ryto iki 4 po pietu.

Neapalinti asabakai atsilankyti, gali pas-šviti lauzka; būtina reikalingas paciento in-stitucijom.

Šešėk elektrine kalbese. Turin praktika Lebanon Bellevue Post Graduate Hospital Hospital, Direktorius Mediciniskio Instituto.

nuo 1 Aprilio persikrausiant 140 E. 22 St. arti Lexington Ave.

DOVANAI Visiems Sergantiems iki visizskal bus išgydyti.

GARSINGAS

ELEKTROS DIRŽAS

“GIANT”

Elektrika tai gyvastis. Medicinos vienos daugel ligose ne-pakanka, idant visizskali išgydyti. Jos pataiso simptomus, bet organai liekasi ligos susilpinti ir medicinos negali jiems sugrą-žinti tą druzmą, kuri patrotino per kroniziską arba kitokią ligą.

Išz tos tai priežasties daugel žmonių ilgus metus var-toja gyduoles veltu, o kiti, po vartojimo vien tik gyduolių ir bemislydami, kad jau dabar sveiki, išz mažiausio prietikio vėl puola atgal į senąją ligą.

Electro-medical gydymas (elektrika ir gyduolės) yra vienatysis budas trumpiausiam laike tikrai išgydyti kozną kroniziską arba kitą ligą. Dėl izsrodymo to siunčiamas kiek-vienam serganciam, kuris atsisankia, mūsų garų elektriziską diržą „Giant“ uždyku iki visizsko išgydymo.

Kosėjimas, silpnumas, reumatizmas, cesitriojevimtas, asthma, liga skilvio, kepeni, plaučių, jusbės, sirdies, kraujio ir nervų. Impotencija, sterilija, už-degimas, plaukų alinkimas, gonorrhos, azerazi, sypbilis, horuzis, moteriskos ligos, uodės, nošies, akty, ausių ir gerklės ligos, nėsėjimas, izsizmuzimai, ne-regulariziska menstraocija, malarija ir tt. **neathojanti kokia liga, atek ir duokis mūsų specialistu peržiurėti, arba, jei toli gyvenant, praneškiti placiai apie savo ligą, rasydami pas**

New York Specialy Co.

Room 27, 52 West 18-th Street, New York, N. Y. Mes gvarantuojam išgydymą. Ofiso val.: sziokis d. 11—1, sveznta d. 10—1.

Jei nandojiesi iš gėrynių, tai gerk vien gerusius, tyrus, kurei tavo sveikatai nekenktų.

Empire Distillery Company's DEGTINES IR VYNAI PRIPAŽINTI YRA UŽ SVEIKIAUSIUS.

Saltiniai privalo vien nuo jų pirkti gėryms, nes ir pigiai gaus. Apmokėję randai ežyę (revenue stamp) galite gauti degtinių nuo 50 centų už galioną ir brangiaus. Turi 37 savo distilijas, kur daro visokių gėrynių. Kreipkitės į kompanijos vyriausią biurą:

Empire Distillery Company
234-235 Broadway, - New York, N. Y.
arba pas lietuvišką tos kompanijos reprezentantą

Dom. Brazinski
82 Bond St., - - - Elizabeth, N. J.

MIKOLAS GANO,

ARTISTA MALIORIUS.

Dirba paveikslais tikrai aliejiniais farbiosis ir pastelium. Kas nori turėti savo didelį ir puikų portretą, topisinesis fotografija, kad ir mažiau ant bielsos nuotraukų bilė aiškų. Drapanos gali būti permalytos pagal norą. Padarytus portretus be rūšių siunčia į kraują. Diebtuvėje turi daugelį mūsų didvyrių portretų: Vytauto, Adomo Mickovčeviaus ir k. ant pardavimo. Tautiečiai! Nesuduokit bilė kokiam fuzerori apgandinti kurie nieko nelongia padaryti, bet krepkitės prie svieskio, kuris savo portretais tukstantis naują pusia. Išsant dėkit tokį adr.
Mikolas Gano, 129 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

PUIKIU... CZEVERYKU!

del vyrų, moterų ir vaikų.

Kiekvienas poras gvarantuotas. Prekės pigesnės kaip kur kitur.

Darbių czebatų ir „rubinių“ geriausių.

Jei vieną kartą pas mus pirksit, tai visada ateisit pas mus. Męs prilaikom nieko kitko, kaip tik czebatų ir czeverykų, o tai kuogeriausių.

Neužmirskit vietą:
Philashoe Store
210 N. Centre St.,
Pottsville, Pa.

Stebetina proga

Vaikams prie miszių sunkius, geriausio **KASZIMIRO**, su pui kum pamusulu, už **\$3.50**

Kauzios 75c, \$1.00, \$1.75. Ploščeziai \$16.00 ir dangniai. Knigiszkos suk nios \$12.00 ir s agz czianis. Gera vi a eile drapanų \$18.00 extra gera \$20.00 angszc au

BOHNE BROS. & CO
34 Barclay St., N. Y. York.

NAUJAUSIAS KATALOGAS.

Visokių Lietuviškų **Knygų** ir kitokių daigtų, isleistas atskyrtoj knygotėje. Norinti gauti kokių knygų su gražiais skaitymais, arba kitokių daigtų, prisita kite už 2 centus marke, o bus jums pri aytas katalogas tiesiog įnamus, isku rio galėsite iszrinkti ką tik norėsite. Reikalaudami katalogo, raszykite ant sekancio adres:

T. P. KRIŽANAUCKAS,
L. Box 62.
Shenandoah, Pa.

Nauja Knyga:

„Moklas Tikėjimo ir Doros“
— 214 puslapių, kastouoja tik 75c. Ta knyga reikalinga kiek vienam katalikui.

Ferguson's Theatre, Shenandoah, Pa.

Monday, Sept. 26th, one night
ALBINI'S BURLESQUERS.
A Red Hot Show.
25 — Beautiful Maidens — 25
All special scenery.— Prices, 15, 25, 35 and 50c.

Wednesday, Sept. 28
Matinee and night
20th Century Moving Picture Company
More than 75, all new pictures, except again, by request, the spectacular „Faryl and.“ All given with realistic effects.
Prices, 10, 20 and 30c.

Thursday, Sept. 29, one night only,
The Big Burlesquers
The Gay Paree Girls.
30—Maidens—30 8—Comedians—8
All special Scenery. A Big Cast.
Prices, 15, 25, 35 and 50c.

S. JARMULOWSKI,
No. 54 Canal Str. New York.

Aš užnikau BANA-KA, kurioje galite saugiai pasidėti savo pinigų, izmainau pinigus, su žemiu AGENTURA visu laiviu

niu kompaniju ir gelezinkelio tikietu. Szipkortes į ir iz Europos. Teipgi siunčiu pinigus į visas dalis svieto ir iszduodu vekselius ant visa didziaju miesta Europos. Iškankis Europoje, Hamburg: S. Jarmulowski & Co.

**Pulkiausias Drapanu ir...
Apautu o Sztoras**
visoje Pottsville, Pa.

Siuvame patis visokius siutus, nuo 15 dol. 20 iki 25 dol.; gatavų, kas kokių nori, gali iszrinkti, nuo 6, 8 ir 10 dol. ir atgzzciau. Ant lange Zvaigždė, kad nepraeitum.

IRSZKUS HEBER
206 N. Centre St., Pottville, Pa.

Vincas Minkevicius geriausias musu graborius parsamdo arklis pavieniui, arba karietas veselijoms, krikšty-noms ir visokiam reikalui Par-aezia anglis ir krausto. Tai tikrai geras žmogus; jo adresas: 109 S. Main st. Shenandoah Pa

VYRAI IK MOTERES, RASYKIT D-RUI LARGE DEL RODOS.

Chroniszkas vyru ir moteriu ligas gydau ir gvarantuoju.

Vellju, blant kožnas vyras ir moteriszkis, varguami visokių lmpanczių ligų, ir besirdami visai nustoje vilties isztyti, klausyt d-ro Large rodos. Gvarantuoju iszgydymą ir juog neatsianijis mano metoda gydytos į 20 ar 60 dieny sekancios:

Jamtvstės klaidos, prarastas vyrizskumas, kraujo užnuodinimas.

Selapsnaps	Sifilis	Sairdies drebejimas	Kosulis
Impotencia	Varikocela	Kanų gėlimas	Džiova
Melancholia	Gonorrhoea	ir gisjū	Uždušimas
Spazmai, paralius	Lytiszkia liga	Dantų gėlimas	Rankų drebejimas
Hemoroidai	Bubonai	Pritomusios akys	mas
Strikturos, Elitus	Uzkietėjimas	Plaukų slinkimas	Abelnas apsilpimas
	Nosies, Gerklės, Plaučių, Vidurių, Kepenų, Žarnų, Inkstų, Puslės ir Kvepavimo Kanatų. Gydau greit visokius mazrus, skropnuų, plėtimas, vandeninę puiklia, Kaltuną, Kezema, Reumatizma, Nutukima, Neuralgija, galvos skaudėjimus ir t.		

Kataras Nosies, Gerklės, Plaučių, Vidurių, Kepenų, Žarnų, Inkstų, Puslės ir Kvepavimo Kanatų. Gydau greit visokius mazrus, skropnuų, plėtimas, vandeninę puiklia, Kaltuną, Kezema, Reumatizma, Nutukima, Neuralgija, galvos skaudėjimus ir t.

Ligas isztytis, nereguliarizskumus, kraujo plūdimą, baltus piegus, ne vaisinguma, palago ligas.

Paninkit, juog gyvenimas ir smagus prigili nuo greito iszgytjmo ir iszmetimo nuodų iz kuno. Iga praktika lgonbuzeruose ir Europoje ir su savo Sanja Metoda galiu visas ligas iszgydyti kuoveiciskiai, be skausmo ir pelio. Rodo biure ir per laiszkus **DOVANAL**. Rasydamas įdėk už 2c. marke į paunik gaziotos vardi.

Nereikia gedytis, tik gydytis, nes užleisdamas tokias ligas kuoblogiausias jas kmes turci. Visg korespondencija uzliskamo po sekretu.

Parasykit vardi, pavardę ir adresą isziskai, kad mūs laiszkas daicyt.

Visas gramatas raszykite lenkiszke, lietuviszkai arba angliszkoj kalboj

DR. LARGE MEDICAL INSTITUTE
3034 Frankford Ave. Philadelphia, Pa.

Jesse B. Davis

Insurance and
Real Estate Agency

Uždeta 18-2 metuose

120 S. Jartūn St., Shenandoah Pa.

Namie musztu Gyvuli.

Mėsa yra geriausia. Tokią mėšą parduodu azš savo buczernėje. Visada kuo szvieziausia ir geriausia. Kurie pas mane dar nebavote, pamėginkite, o žinai, kad liskite mauo žostumierias.

RAULAS CZERNECKAS
38 Centre St., Shenandoah, Pa.

Tai ne iszpusta kapitalizacija

Tai teisingas užsiėmimas ir kupezystės industrija, pa-
statyta ant gero pamato — su visa tik galima — nauda,
Idant uzganedinti tuos, ka reikalauja gero
pelno isz savo pinigų padejimo. Iszlygos uz-
ganedinanezios.

Tai yra isztikimas pinigų padejimas konzervatyviszkam
žmogui, o ir gera proga tiems, kurie yra spekulatyviszki.
Neuztrok su pasiteiravimu ir dėl tolesnės žinios rasyk pas:

Nelson & Easton, 115 Broadway, New York City,
kurie yra perstatytojai dėl:
NATIONAL BARIUM and LEAD CO.
BLACK JACK—ALBERTA GOLD MINES
CUBAN SEA-ISLAND COTTON CO.

MAX KOBRE

(LIETUVISZKA BANKA).

40 Canal Str., — 142 Division Str., New York.

Prieteliai! duodu jums žinias, kad parduodam szifkortes ant greičiausių laivų. Esu užtvirtintu agentu ant linijų: North German Lloyd, Bremen; Hamburg American Line, Hamburg; Red Star Line, Antverp; ir Nitherlanps Line, Rotterdam. Siunčiu pinigų kurios jus prieteliai gauna į 15 dienų. Musų kantoroje galite susišnekėti lietuviškai ir lenkiškai. Ateikite ir persiliudykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teisę parduodam tikėtus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje. Priimam pinigų depositų banko ir mokam po 34 procentus ant metų nuo 50 dol. iki viresaus, kad buv padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Pačėti ir iszimti gali koznadžioną nuo 2 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4—8 vak.

Naujai uždėta filija atsiranda po
Nr. 81 Grand st. Brooklyn, N. Y.

Ypatiskas Pardavimas
ateinančią nedėlę pas
LIEBERMAN'US.

Moteriszkų apatinių jekų po 50c., 75c., iki \$15.00.
\$1.00, \$1.25 iki \$4.95. Szalkinių keipų \$1.98 iki \$9.98.
Moteriszkų apatinių siutų \$1.25, \$1.50 iki \$4.98. Moteriszkų jekėš siutų visose naujanuose madose \$6.98, \$7.50 iki \$32.50.
Szalkinių siutų, apstatytų, tinkanczių dėl Męs teipojau priilaikom didę paskyrą veselių, \$10.98, \$12.50 iki \$25.00. visokiū maženiu daiktu, penzėku, kas-
Moteriszkų virszutinių dreszių 98c., \$1.25 pinu, langu užkabū ir padabinimo daiktu. iki \$12.50. (Teip-pat priilaikom geriausias visoj vat-
Telp-pat priilaikom geriausias visoj vat-
Moteriszkų jopkių ir jekų \$2.98, \$3.98 stijoį patalytinių plinkamas
Jus pasidzdyti 25c. ant kiekvieno dolerio, už kurį ezion pirksit. Ateikit į mūsų atorgą vieną kartą, o jus ateikit visada. Nes męs turim tai, ko jums reikia, ant žemesnių prekių, nekap kur nors kitur. — Tėnykit gerai vietą: pirma drapangų kupezystė nuo Centre St.
Lieberman's, 115 So. Market St., Pottsville, Pa.

Jeį nori apsaugoti savo gyvasti ir apginti nuo vargo savo szejimyna,

atmink, juog geriausia yra

FIDELITY
Mutual Life Insurance Co.
of Philadelphia

Policy'os išrašytos profesionališkam žmogui, kad tas pastojęs paliegusiu, negali atlikti savo reikalų, yra išmokamos pilnais, tai yra ant visos sumos pažymėtos.

Jeigu-gi policy'ja buvo išimta ant endowment pliano, tai pažymėta ant policy'jos suma bus išmokėta pa-
baigoje endowment'o periodo, arba pirmiaus, jeigu smertis ištinka.

Norėdamas dasiziniti aiškesnias žinias, rašyk pas

KUNKLER & MUTLER
MANAGERS

66 Coal Exchange, Wilkes Barre, Pa.

Ar turi Piano?
Jeigu ne, kreipkis pas

WINTERROTH & CO.
padirbėjai
PIANU

105 East 14 St., New York,
arti 4th Avenue.

Szalinė kupezystė: 98-5th Ave., ant kampo 15th St., N. Y.
Teip-pat 62-64 Colden St., Newburgh, N. Y.

Pianu nuo \$50 prasideda. Puikin nauju stacziū Pianu \$125

Gvarantuojame ant 7 metų, duodam krasię ir apdangą dykai drauge, Priilaikom visada pianų visokiū padirbimo. Parsamdom ir parduodan pianus po lengvomis iszlygomis. Nubalsuojam, patalsom, apmatnom atekt ir pasiziuuręk pas mus, pirmkol kitur pirksu.

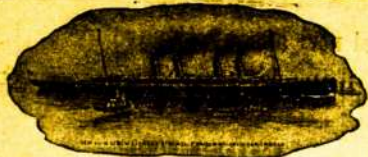
Tikrai gryna
Altoriaus Vyna

gausit pas Barnston Tea Co.,
6 Barclay St., New York.

Importuoja jie rusiszką arbatą,
kavą ir visokią vyną.

KATALOGIS

Naujausiu Katalikiszkų Knegu ir teip visokiū daiktu: szkaplieriu, visokiū brostivo, pargabentū iš krajus rožan-
ciu, abrozū ir abrozeliū, šilkinių ir pa-
statomū atoreliū, dailiausiu ant svieto
kokiu dar nebuvo popieriu del rašymo
gromatū. Prisiuoki už 2c. markę, o ap-
laikysi naujausiu knegu katalogą, iš kurio
galėsi pasirinkti, ką tik norėsi. Adresuok
teip:
A. J. KAZLAUCKAS,
1013 W. COAL ST., Shenandoah, Pa.

Vienatinis Lietuviškas Biuras Philadelphijoje. w w w

Parduoda laivakortes iš Europos ir į Europą. Siunčia pinigų į visas dalis svieto pagal pigiausį kursą. Sutauso daviarnastis, pašieko pinigų, dalies ir skolas iš Lietuvos. Išranda darbą ant kožo pareikalavimo. Užsiima visokiomis provomis kaip Amerikoje, taip ir Lietuvoje, ir tt. Gyvenantiems kituose miestuose lai rašo pas mane apie savo reikalus, o bus užgančinti.

Remkit savo tautietį!

Romanas Karuža, 830 So. 2-nd St., Philadelphia, Pa.

Vienatine katalikiška

Lenkiskai - Lietuviška Banka

TAUTIETI! Ką nori remti, savuosius ar svetimus žmones? Jeigu savuosius, nusiduok pas

A. Grochowski & Co.

298 Bedford Ave. (arti Grand St.), BROOKLYN, N. Y.

Siuntimas į seną krajų pinigų, teipogi jų išsilymimas ant by kokių. Visokius dalykus ir reikalus, prigulincius advokatams, atliekam kuopulkausiai, kaipi kraujuj taip ir Amerikoje. — Musų banka jau 22 metu gyvenoja, kas gali liudyti apie jos atskaitinį vedimą.

Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų dėl išsilymimo, kaipi tai Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir tt. — Meldžiamu adresuoti:

A. GROCHOWSKI & CO., 298 Bedford Ave., Brooklyn, N. Y.

12 proc. Padejimo Paliudymai 12 proc.

Uždeta 1804 m.

ST. PAUL BLDG., N. Y. CITY.

Ar jus užgančintais, padeje savo sunkiai uždirbtus pinigus po 3 proc. arba 4 proc. interesu ir gaudami po 3 dol. ant metu už \$100.00, arba trisdesimt dol. ant metu už \$1.000, padetu kokiamu celyjimo institute, o tuomi to institutu akcijonaras ir organizuojams leidziami pelnyti milijoniskus dividendus už jusu pinigų?

Kodel negaliti jus PATYS padeti savo pinigus ir PATYS atsieti, kas jusose? Mes per paskutinius aštuonis metus esam mokęje savo padetojams po 12 proc. iki 24 proc. interesu ant metu. Niekad menkiau kaip 12 proc. ant metu.

Teip mes darim per aštuonia metus, o ir toliau taip darysim. Mes padesim užtvirtinti cekių bile kokiamu augestume į bile kokią banką Sąvienyose Valstijose, kprį galės gauti ta asaba, kuri iszrodys, juog kada nors gavo menkiau kaip 12 proc. ant metu nuo musu kompanijos, arba kiekvienam, kuris negavo dalį arba ir visą kapitalą atgal, į dvidezimt keturias adynas po apriezkimo, juog pinigus atitraukti nori.

Mes iszsilintiame cekiuis, draftus ir pacio money orderius pirmą dien kiekvieno mėnesio visiemu savo padetojams, kaipi pilną iszmokėjimą aprokuotuju interesu už padetuosius pinigus; o mes gvarantujam, kad szitie interesai niekuomet nebus menkesni kaip 12 proc. ant metu, arba 1 proc. ant mėnesio.

\$1.00 ant mėnesio arba \$12.00 ant metu už kiekviena padetą \$100.00.
\$10.00 ant mėn. arba \$120.00 ant metu už kiekvieną padetą \$1000.00.
\$50.00 ant mėn. arba \$600.00 ant metu už kiekvieną padetą \$5000.00.

Tai yra musų gvarancijos!!!

Toliau, mes pasizadam ir gvarantuojam, kad visas kapitalas, arba dalis kapitalo, gali butuotojams atitraukiamas, pagal padetjo norą, davus žinią dvidezimeturtas adynas pirmo to.

Szitie taip-pat gvarancija.

Interesai prasideda su pirmą diena kiekvieno mėnesio, o užmokami pabaigoj kiekvieno mėnesio.

Kapitalas gali buti atitraukiamas nuo pirmos iki trisdeszimet-pirmos dienos kiekvieno mėnesio, be apbrėžiamų arba iszlygų, .monės dvigubai padidino laike keliu metu savo kapitalą, pas mus padetą, ir ju uždeyti pinigai, be atvilgio kiek menk, arba kiek daug, buvo jiems laime.

Musu pasiulyme nėra jokiu neisztikimiu spekulacijų, ir be svarbumo, ar jus nuo savo uždarbio uždezytyjat tik szimta dol. ant metu, arba penkis tukstanczius dol., jei padesit tuos pinigus pas mus, mes gvarantuojam, kad mokesim ne menkiaus kaip 12 proc. ant metu.

Duodami jums pelnyti menkiausiai 12 proc. ant metu, padarom mes su jusu pinigais ne menkiau kaip 18 proc. Jusu pinigai, saugiai padeti, duoda mums gerą pelną, o jums surenka turtus!

Mes mielai atliepim ant visu užklausim, kokius atsistumėt. — Adresuokiti:

PATRICK C. CONNELLY, 5th floor, room F., St. Paul Bldg., N. Y. City.

BISCHOFFS BANKING HOUSE

uždeta 1848 meta

237 Broadway, karnas Park Place, prieszais didyji paczta, New York.

Siunčiame pinigų į seną tėvynę kuocatsakancziansiai, pagal dieninio kurso, su kiekvienu isz New Yorko iszplaukiancziu greitlaiviu, teip juog į 12 dieny kraujuj priimti lieka.

Iszsiunčiame szipkortes ant geriausiu garlaiviu dėl atkeliavimo isz Europos, neužlaikydami, ir pirkejuj szipkortes duodame žinią, kada jo pasazierius pribus ir ant katro laivo.

Parduodame szipkortes ant geriausiu garlaiviu dėl parvažiavimo į Europą ir pristatome pasazierius ant laivo uždėką, o kas pas mus paraszys, praneszdamas apie savo atkeliavimą ir paduos aiskiai dienų ir adynų, kuriuom gelžkeliu arba botu isz vietos iszvažiuos, tada atsizysime savo pasiuntinį ant pasiukimo, o tokiu budu apsisaugos nuo gabijų apgaviku.

Iszsmalnome pinigus visų krasztų svieto pagal dieninio kurso. Bankoje savo visados laikome daug pinigų dėl išsilymimo, kaipi tai Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir tt.

Agentuša „Erie“ kelkelio ir visų kompanijų apsisaugojimo nuo ugnies.

Dėlei artesnės žinios raszyk į

BISCHOFFS BANKING HOUSE

237 BROADWAY, NEW YORK.

Nedėlijoje Banka atvira nuo 10 iki 12 adynai.

Lietuwiszka Aparatu Dirbtuwe.

Guodotoms tautiskoms ir balytinioms Draugystems iszdirbamas, Karuzas, Amerikoniszkas, Weljawas, Szarpas, Juostas, Kukardas, Zenketiuis, Kepures ir del Marszalku paretus.

darbas buti priderencial atliakis ir tuom susitelpi savo tautietj, paweskite ji tukral lietuwaiba!

Guodotoms Kunigams iszdirbamas: Kaspas, Amoles, Dalmatzkus, Albas, Stalas ir wisus balytinius paretus. Visoki darba atlieka artiszizkai in laiką.

Noredamos guodotinos Dr-tes, arba guodotini Kunigai, kad jusu

T. ANDRUSZEWICZ & Co.

115 W. Division St.,

Chicago, Ill.

V. DACKEVICZIUS

Biuras pardavimo laivakoreziu

ant visų užatlantiskų linijų.

Mainymas ir siuntimas pinigų į Lietuvą, Lenkiją, Rosiją ir Galiciją be jokių krasztų tam, kuris pinigus gauna.

Teipogi apsaugojimas nuo ugnies ir ant gyvasties. — Lygiai atlikti visokias provas rubežuose Lietuvos, Lenkijos ir Rosijos.

Thomas, Tucker Co., West Va.

Telephonas: Cumberland, Davis Coal & Coke Co.